

ເບືດກາຣໃຊ້ທີ່ດິນ

ຕຳນວດໂຄກ

ຈຳເກອມໂນຮມຍໍ

ຈັງຫວັດຫຍໍາທາ

ເອກສາຣວິຊາກາຣເລຂທີ່ 1(0202)/03/52
ກັນຍາຍນ 2552

ສໍານັກງານພັດນາທີ່ດິນເບືດ 1 ປະເທດ
ກຽມພັດນາທີ່ດິນ ກະທຽວເກມຕຣແລະສະກຣົມ

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	I
สารบัญตาราง	III
สารบัญรูป	VI
บทที่ 1 บทนำ	1-1
1.1 หลักการและเหตุผล	1-1
1.2 วัตถุประสงค์	1-1
1.3 สถานที่ ระยะเวลา และผู้ดำเนินการ	1-1
1.4 ขั้นตอนการดำเนินการ	1-2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	1-2
บทที่ 2 สภาพทั่วไปของพื้นที่	2-1
2.1 ที่ตั้งและอาณาเขต	2-1
2.2 สภาพภูมิประเทศ	2-1
2.3 สภาพภูมิอากาศ	2-3
2.4 สภาพสังคมและการรวมกลุ่มเกษตรกร	2-6
2.5 สภาพเศรษฐกิจ	2-6
บทที่ 3 สถานภาพทรัพยากร	3-1
3.1 ทรัพยากรที่ดิน และการใช้ที่ดิน	3-1
3.2 ทรัพยากรน้ำ	3-6
3.3 ทรัพยากรป่าไม้	3-6
3.4 สภาพการใช้ที่ดิน	3-6
บทที่ 4 การประเมินคุณภาพที่ดิน	4-1
4.1 ประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน	4-1
4.2 การกำหนดคุณภาพที่ดิน	4-2
4.3 การจำแนกชั้นความเหมาะสมของที่ดิน	4-3
บทที่ 5 ศักยภาพของพื้นที่ ปัญหา ความต้องการและทัศนคติของเกษตรกร	5-1
5.1 ทัศนคติของเกษตรกรด้านการใช้และพัฒนาที่ดิน	5-1
5.2 ปัญหาและความต้องการของเกษตรกร	5-7

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.3 ศักยภาพของพื้นที่	5-9
5.4 ข้อเสนอ/กลยุทธ์เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนา	5-14
บทที่ 6 เขตการใช้ที่ดิน	6-1
6.1 การกำหนดเขตการใช้ที่ดิน	6-1
6.2 แผนการพัฒนาที่ดินเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตด้านการเกษตร	6-6
6.3 ข้อเสนอแนะการนำแผนการใช้ที่ดินไปสู่การจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาที่ดิน	6-7

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2-1 สถิติภูมิอากาศ ณ สถานีตรวจอากาศ จังหวัดชัยนาท(ปี พ.ศ. 2542-2551)	2-5
ตารางที่ 3-1 สมบัติทางกายภาพและเคมีของดินต่ำบลวัดโภค อําเภอโนนรमย์ จังหวัดชัยนาท	3-5
ตารางที่ 3-2 สภาพการใช้ที่ดินตามประเภทต่างๆ ในปัจจุบันต่ำบลวัดโภค อําเภอโนนรมย์ จังหวัดชัยนาท	3-7
ตารางที่ 4-1 ประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินต่ำบลวัดโภค อําเภอโนนรมย์ จังหวัดชัยนาท	4-1
ตารางที่ 4-2 ชั้นความเหมาะสมของที่ดินต่ำบลวัดโภค อําเภอโนนรมย์ จังหวัดชัยนาท	4-4
ตารางที่ 4-3 ชั้นความเหมาะสมสูง (S1) ของที่ดินแต่ละประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน ต่ำบลวัดโภค อําเภอโนนรมย์ จังหวัดชัยนาท	4-5
ตารางที่ 4-4 ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2) ของที่ดินแต่ละประเภทการใช้ประโยชน์ ที่ดินต่ำบลวัดโภค อําเภอโนนรมย์ จังหวัดชัยนาท	4-5
ตารางที่ 4-5 ชั้นความเหมาะสมน้อย (S3) ของที่ดินแต่ละประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน ต่ำบลวัดโภค อําเภอโนนรมย์ จังหวัดชัยนาท	4-6
ตารางที่ 5-1 ทัศนคติของเกษตรกรด้านการใช้และพัฒนาที่ดิน ต่ำบลวัดโภค อําเภอโนนรมย์ จังหวัดชัยนาท	5-3
ตารางที่ 5-2 ปัญหาและความต้องการของเกษตรกร ต่ำบลวัดโภค อําเภอโนนรมย์ จังหวัด ชัยนาท	5-8
ตารางที่ 6-1 เขตการใช้ที่ดินต่ำบลวัดโภค อําเภอโนนรมย์ จังหวัดชัยนาท	6-6

สารบัญรูป

	หน้า
รูปที่ 2-1 แผนที่ขอบเขตการปกคล้องตำบลลวัดโคง อำเภอโนนรमย์ จังหวัดชัยนาท	2-2
รูปที่ 2-2 สมุดของนำ้เพื่อการเกษตร จังหวัดชัยนาท พ.ศ. 2542-2551	2-5
รูปที่ 3-1 แผนที่สภาพการใช้ที่ดินตำบลลวัดโคง อำเภอโนนรมย์ จังหวัดชัยนาท	3-4
รูปที่ 3-2 ลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินตำบลลวัดโคง อำเภอโนนรมย์ จังหวัดชัยนาท	3-7
รูปที่ 3-3 แผนที่สถานภาพทรัพยากรที่ดิน/หน่วยที่ดินตำบลลวัดโคง อำเภอโนนรมย์ จังหวัดชัยนาท	3-9
รูปที่ 6-1 แผนที่เขตการใช้ที่ดินตำบลลวัดโคง อำเภอโนนรมย์ จังหวัดชัยนาท	6-9

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ในอดีตที่ผ่านมาประเทศไทยได้นำทรัพยากรธรรมชาติไปใช้ในการพัฒนาประเทศ โดยขาดการจัดการอย่างมีระบบเป็นผลให้ทรัพยากรธรรมชาติเกิดความเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะทรัพยากรดินซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของการพัฒนาทั้งทางด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และกิจกรรมบริการอื่นๆ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติไปอย่างฟุ่มเฟือย โดยขาดการบริหารจัดการอย่างเหมาะสมเป็นเหตุให้มีการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ซึ่งเป็นการทำลายแหล่งต้นน้ำลำธาร โดยตรงก่อให้เกิดความไม่สมดุลตามธรรมชาติ ซึ่งส่งผลให้เกิดภาระน้ำท่วม กัยแสลงหรือแผ่นดินถล่มและยังส่งผลให้เกิดปัญหาการแย่งชิงทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งทรัพยากรดินและทรัพยากรน้ำอย่างรุนแรง อันก่อให้เกิดผลเสียหายต่อกาหนดเป็นอยู่ของประชาชนและระบบเศรษฐกิจของประเทศ

ดังนั้นกรมพัฒนาที่ดิน โดยสำนักสำรวจและวางแผนการใช้ที่ดินจึงได้จัดทำเอกสารใช้ที่ดินระดับตำบลโดยพิจารณาจากข้อมูลสภาพพื้นที่ ความต้องการของชุมชน แนวนโยบายด้านการเกษตรของรัฐและท้องถิ่นในระดับต่างๆ นำมาวิเคราะห์กำหนดเขตการใช้ที่ดินระดับตำบล แล้วนำเสนอผลรายงานประกอบแผนที่ขนาดมาตรฐาน 1 : 25,000 พร้อมข้อเสนอแนะด้านการจัดการที่ดิน

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 กำหนดเขตการใช้ที่ดินทางการเกษตร พร้อมทั้งจัดทำแผนที่และรายงานเพื่อเสนอแนะแนวทางการใช้ที่ดิน เพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในตำบล

1.2.2 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการเกษตรระดับตำบล

1.3 สถานที่ ระยะเวลา และผู้ดำเนินงาน

1.3.1 สถานที่ดำเนินงาน พื้นที่ตำบลลัวดโก อำเภอโนนรุม จังหวัดชัยนาท

1.3.2 ระยะเวลาดำเนินงาน ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2551 – 30 กันยายน 2552

1.3.3 ผู้ดำเนินงาน กลุ่มวางแผนการใช้ที่ดิน สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต 1

1.4 ขั้นตอนการดำเนินงาน

1.4.1 ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลด้านกายภาพ จากฐานข้อมูลแผนที่ขนาดมาตราส่วน 1 : 25,000 อาทิ ข้อมูลดินและสภาพการใช้ที่ดิน พร้อมทั้งข้อมูล ด้านป่าไม้ตามกฎหมาย ชลประทาน ปัจจุบันที่ดินและ ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ เป็นต้น ตลอดจนวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการประเมินความเหมาะสมของที่ดินด้านการเกษตร

1.4.2 ศึกษาวิเคราะห์ด้านนโยบายการใช้ที่ดินทั้งในระดับชาติ ระดับกระทรวง ระดับจังหวัด และระดับท้องถิ่น

1.4.3 นำเสนอขั้นตอนการดำเนินงานและรูปแบบของการกำหนดเขตการใช้ที่ดินระดับตำบล ให้กับ ส่วนราชการในพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงเกษตรกรและหมอดินอาสาในพื้นที่พร้อมรับฟัง ข้อเสนอแนะ เพื่อการปรับปรุงข้อมูลให้มีความสมบูรณ์

1.4.4 สำรวจทัศนคติ ปัญหาและความต้องการของเกษตรกรในพื้นที่ เพื่อนำมาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดในการพัฒนาด้านเกษตรกรรม โดยนำมาประมวลผลร่วมกับข้อมูลในข้อ 1.4.1

1.4.5 กำหนดเขตการใช้ที่ดินระดับตำบล พร้อมข้อเสนอแนะด้านการจัดการทรัพยากรในพื้นที่

1.4.6 จัดทำรายงานเขตการใช้ที่ดินระดับตำบล พร้อมข้อเสนอแนะ ประกอบกับแผนที่ขนาดมาตราส่วน 1 : 25,000

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 เป็นแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติระดับตำบลอย่างมีประสิทธิภาพ และ สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน โดยคำนึงถึงแนวโน้มทางเศรษฐกิจในระดับต่างๆ

1.5.2 เขตการใช้ที่ดินระดับตำบล สามารถใช้เป็นฐานข้อมูลในการพิจารณากำหนดเป้าหมายการพัฒนา ด้านเกษตรกรรมระดับตำบล เพื่อเพิ่มผลผลิต และการใช้ทรัพยากรที่ดินอย่างยั่งยืน

บทที่ 2

สภาพทั่วไปของพื้นที่

2.1 ที่ตั้งและอาณาเขต

ที่ตั้ง

ตำบลลวัดโคง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอโนนรमย์ จังหวัดชัยนาท (รูปที่ 2-1)

อาณาเขต

พิเศษเนื้อ	ติดต่อกับ ตำบลลศิตาดาน อําเภอโนนรมย์ จังหวัดชัยนาท
พิเศษได้	ติดต่อกับ ตำบลคุ้งสำราญและตำบลหางน้ำสาคร อําเภอโนนรมย์ จังหวัดชัยนาท
พิเศษตะวันออก	ติดต่อกับ ตำบลไร่พัฒนา อําเภอโนนรมย์ จังหวัดชัยนาท
พิเศษตะวันตก	ติดต่อกับ จังหวัดอุทัยธานี
ตำบลลวัดโคง	มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 19,877 ไร่ หรือประมาณ 31.803 ตารางกิโลเมตร แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 5 หมู่บ้านดังนี้ (กรรมการปักครอง, 2550)

หมู่ที่ 1 บ้านแหลมยาง

หมู่ที่ 4 บ้านคลองกลาง

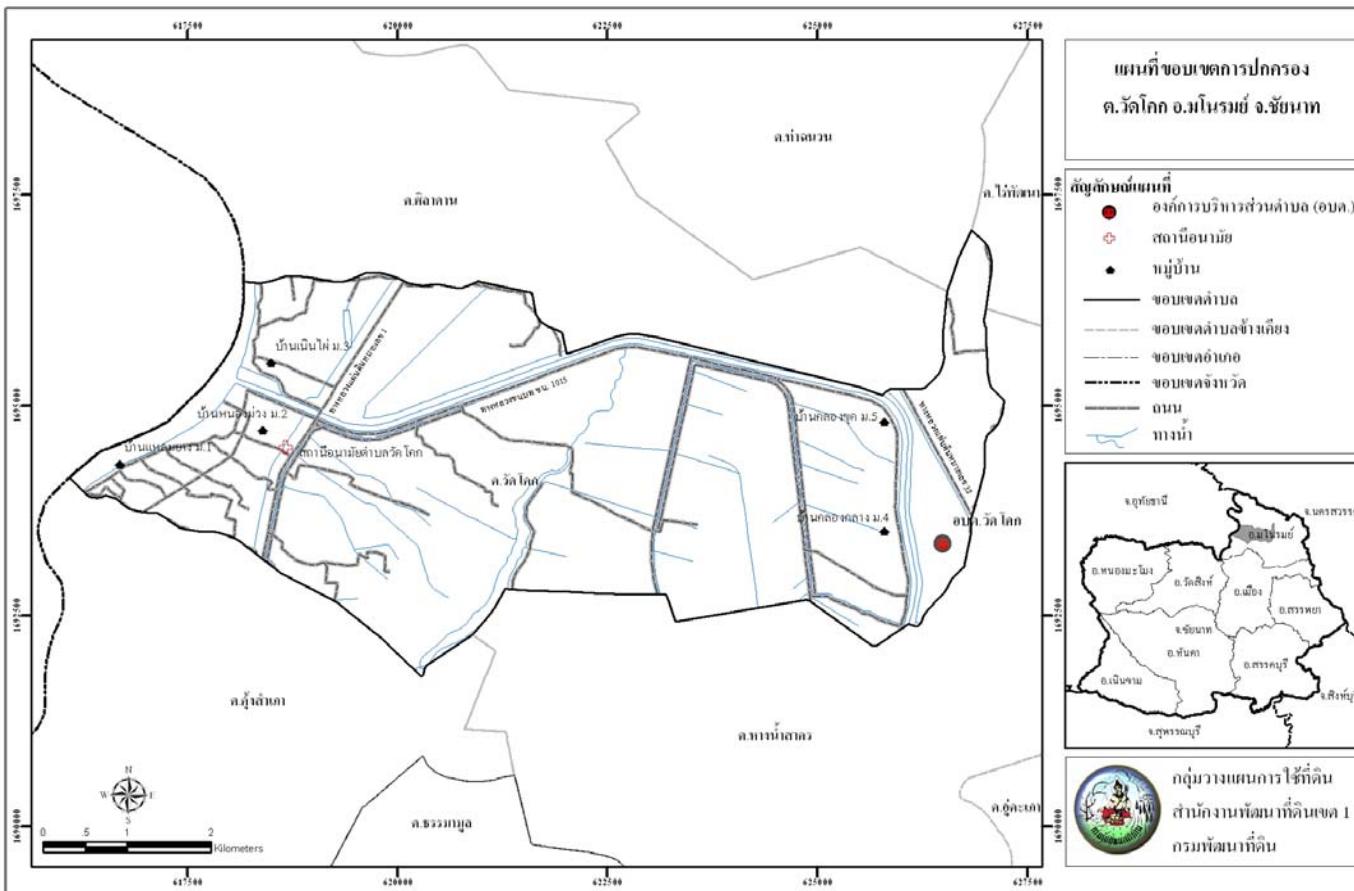
หมู่ที่ 2 บ้านหนองม่วง

หมู่ที่ 5 บ้านคลองขุน

หมู่ที่ 3 บ้านนินไฝ

2.2 สภาพภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของที่ราบลุ่มเจ้าพระยาหรือแม่น้ำเจ้าพระยา เกิดจากการทับถมของตะกอนล้ำน้ำ พื้นที่มีความลาดเทเล็กน้อย จากทิศตะวันตกไปทางทิศตะวันออก มีคลองชลประทานน้ำใหญ่บ้านเหล็ก ซึ่งเป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นระบบทางน้ำหลักและแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านทางด้านทิศตะวันตกของตำบล นอกจากนี้ยังมีระบบคูคลองส่งน้ำชลประทานครอบคลุมทั่วทั้งตำบล ความสูงของพื้นที่อยู่ระหว่าง 21 - 22 เมตร เหนือระดับทะเลปานกลาง

รูปที่ 2-1 แผนที่แสดง รีปอร์ตราย ตัวบล็อกล็อก อันดอนโน่เรนซ์ อัฟ วัลช์ยาด

ที่มา : ปรับปรุงจากข้อมูลกรมการปกครอง 2548 (2552)

2.3 สภาพภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศของตำบลวัดโคง อำเภอโนนรमย์ จังหวัดชัยนาท จัดอยู่ในลักษณะภูมิอากาศเขตร้อนแบบร้อนชื้นสลับแล้ง (Tropical wet-dry climate) ตามการจำแนกของ KOPPEN (KOPPEN's classification) ในเขตนี้จะมีฤดูฝนและฤดูแล้งแตกต่างกันอย่างชัดเจน ซึ่งแบ่งได้ 3 ฤดู คือฤดูร้อนเริ่มประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ มีลักษณะอากาศร้อนและอบอ้าว ส่วนฤดูฝนเริ่มประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงประมาณกลางเดือนตุลาคม โดยฤดูนี้จะเริ่มน้ำมีมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นลมชื่น พัดปกคลุมทำให้ฝนตกแพร่กระจายตามร่องมรสุมประกอบกับร่องความกดอากาศต่ำ (depression) พาดผ่านจากทางทิศตะวันออกทำให้มีอากาศชุ่มชื้นและฝนตกชุดๆ โดยทั่วไปโดยเฉพาะช่วงปลายเดือนกันยายนและช่วงต้นเดือนตุลาคม สำหรับฤดูหนาวเริ่มประมาณกลางเดือนพฤษจิกายนถึงประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งจะนำความหนาวเย็นมาสู่ประเทศไทย

จากสถิติภูมิอากาศของสถานีอุตุนิยมวิทยาในรอบ 10 ปี (พ.ศ.2542-2551) จังหวัดชัยนาท ได้นำมาใช้พิจารณาเป็นตัวแทนลักษณะภูมิอากาศในพื้นที่ ตำบลวัดโคง อำเภอโนนรมย์ จังหวัดชัยนาท สามารถสรุปได้ดังนี้ (ตารางที่ 2-1 และรูปที่ 2-2)

หมายเหตุ : เนื่องจากจังหวัดสิงห์บุรีไม่มีสถานีตรวจอุณหภูมิอากาศของกรมอุตุนิยมวิทยา

2.3.1 ปริมาณน้ำฝน มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยทั้งปี 1,021.35 มิลลิเมตร โดยเดือนกันยายนเป็นเดือนที่มีปริมาณน้ำฝนมากที่สุด คือ 235.71 มิลลิเมตร และปริมาณน้ำฝนน้อยที่สุด คือ 2.71 มิลลิเมตรอยู่ในเดือนธันวาคม

2.3.2 อุณหภูมิ มีอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุดทั้งปีประมาณ 33.20 องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุดทั้งปีอยู่ที่ 23.18 องศาเซลเซียส โดยเดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีอุณหภูมิสูงที่สุด คือ 35.72 องศาเซลเซียส ส่วนเดือนธันวาคมเป็นเดือนที่มีอุณหภูมิต่ำที่สุดอยู่ที่ 19.93 องศาเซลเซียส และมีค่าความยานานของแสงแดดในหนึ่งวันมากที่สุด คือ 8.73 ชั่วโมงต่อวัน

2.3.3 ความชื้นสัมพัทธ์ มีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยทั้งปี 70.42 เปอร์เซ็นต์ โดยเดือนกันยายนมีค่าความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยมากที่สุด คือ 75.75 เปอร์เซ็นต์ และเดือนธันวาคมมีค่าความชื้นสัมพัทธ์น้อยที่สุด คือ 64.71 เปอร์เซ็นต์

2.3.4 การวิเคราะห์ช่วงฤดูเพาะปลูก เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเพาะปลูก โดยใช้ข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณน้ำฝนรายเดือนเฉลี่ย และค่าศักยภาพการคายระเหยนของพืชรายเดือนเฉลี่ย (Evapotranspiration: ET₀) ซึ่งคำนวณโดยใช้โปรแกรม Cropwat (Version 4.3)

เมื่อนำมาสร้างกราฟเพื่อหาช่วงระยะเวลาที่เหมาะสมในการปลูกพืช โดยพิจารณาจากระยะเวลาช่วงที่เส้นน้ำฝนอยู่เหนือนีอสั่น 0.5ET₀ ซึ่งสามารถนำมาหาช่วงเวลาที่เหมาะสมในการปลูกพืชของตำบลวัดโภก อำเภอโนนรุม จังหวัดขับนาท ได้ดังนี้

1) ช่วงระยะเวลาที่เหมาะสมในการเพาะปลูก จะอยู่ในช่วงตั้งแต่กลางเดือนเมษายนถึงกลางเดือนพฤษภาคม ช่วงระหว่างกลางเดือนสิงหาคมถึงกลางเดือนตุลาคม เป็นช่วงที่มีปริมาณน้ำฝนมากเกินพอสำหรับคุณภาพปลูก และหลังจากนั้นคือช่วงที่สำรองน้ำไว้เพาะปลูก จะมีระยะเวลาประมาณ 15 วันคือช่วงต้นเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนเมษายนของทุกปี

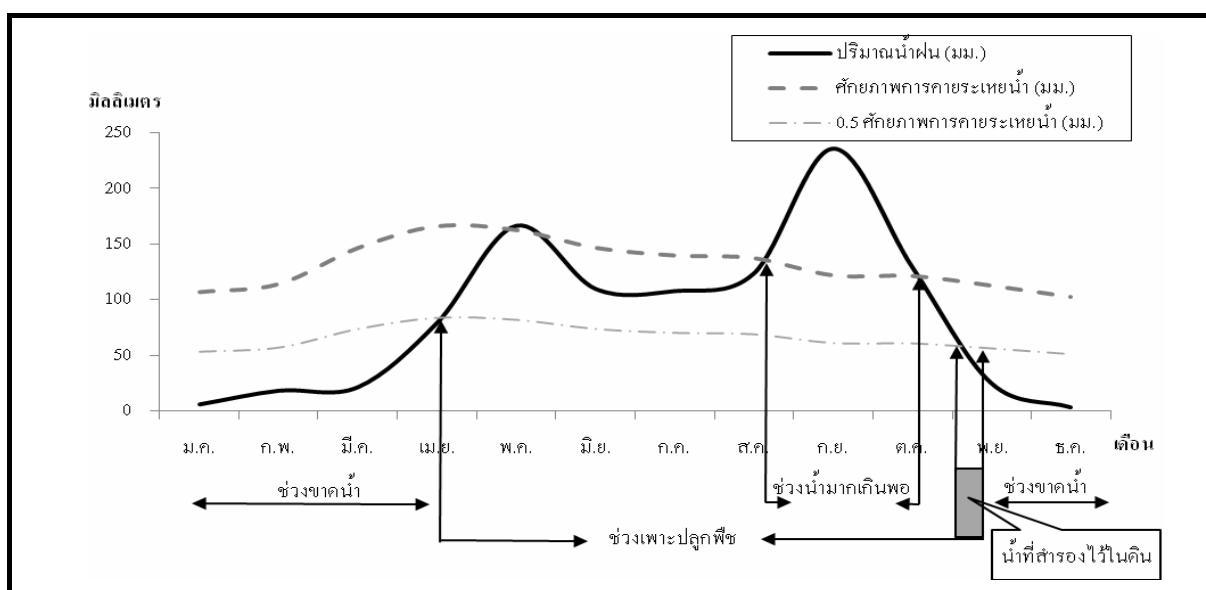
2) ช่วงเวลาที่ไม่เหมาะสมต่อการเพาะปลูกพืช ซึ่งจะมีปริมาณน้ำฝนและการกระจายน้ำอยู่หรือไม่เพียงพอต่อการเจริญเติบโตของพืช ซึ่งจะอยู่ในช่วงกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนเมษายนของทุกปี

ตารางที่ 2-1 สถิติภูมิอากาศ ณ สถานีตรวจอวัดอากาศจังหวัดชัยนาท (ปี พ.ศ.2542-2551)

เดือน	ปริมาณน้ำฝน (มม.)	ปริมาณฝนที่เป็น ประโยชน์(มม.)	อุณหภูมิ สูงสุด (°ซ)	อุณหภูมิ ต่ำสุด (°ซ)	ความเยาวนาน แสงแดด (ชม./วัน)	ความชื้น สัมพัทธ์ (%)	ความเร็วลม (กม./วัน)	การคาย ระเหยน้ำ (มม.)*
ม.ค.	5.39	5.4	31.92	20.14	8.52	65.19	54.75	106.64
ก.พ.	17.68	17.2	32.97	22.03	8.69	67.36	64.10	113.96
มี.ค.	20.92	20.2	34.59	23.97	8.15	67.68	85.56	146.63
เม.ย.	79.03	69	35.72	25.38	8.73	68.22	130.42	166.20
พ.ค.	166.29	122.1	34.21	25.26	7.38	72.29	167.06	162.75
มิ.ย.	109.41	90.3	33.81	25.20	6.43	74.14	160.31	146.70
ก.ค.	107.47	89	33.36	24.93	5.54	73.48	124.37	139.81
ส.ค.	123.41	99	33.16	24.78	5.24	73.74	126.64	137.33
ก.ย.	235.71	146.8	32.77	22.16	5.55	75.75	87.23	121.80
ต.ค.	129.02	102.4	32.70	21.97	7.29	73.80	62.82	121.21
พ.ย.	24.31	23.4	32.04	22.40	8.28	68.66	80.14	112.50
ธ.ค.	2.71	2.7	31.16	19.93	8.50	64.71	61.18	102.30
รวม	1,021.35	787.5	-	-	-	-	-	1,577.83
เฉลี่ย	-	-	33.20	23.18	7.36	70.42	100.38	-

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา, 2551

หมายเหตุ : *จากการคำนวณด้วยโปรแกรม CROPWAT

รูปที่ 2-2 สมดุลของน้ำเพื่อการเกษตร จังหวัดชัยนาท พ.ศ. 2542-2551

2.4 สภาพสังคมและการรวมกลุ่มเกษตรกร

สภาพสังคมและการรวมกลุ่มเกษตรกรตำบลลวัดโคง อำเภอโนนรमย์ ได้จากการศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ เอกสารและรายงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ รายงานสถิติจำนวนประชากรและบ้าน (กรรมการปักครอง) ผลการสำรวจข้อมูลระดับหมู่บ้าน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) แผนพัฒนาการเกษตรตำบล (ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลลวัดโคง) และ แผนพัฒนาสามปี (องค์กรบริหารส่วนตำบลลวัดโคง) เป็นต้น

2.4.1 สภาพทางสังคม

ตำบลลวัดโคง มีหมู่บ้านที่อยู่ในเขตการปักครองขององค์กรบริหารส่วนตำบลลวัดโคง จำนวน 5 หมู่บ้าน มีประชากรรวมทั้งสิ้น 4,033 คน เป็นชาย 1,949 คน และเป็นหญิง 2,084 คน จำนวนบ้าน 1,059 หลังคาเรือน จำนวนประชากรเฉลี่ย 3.80 คนต่อหลังคาเรือน (รายงานสถิติจำนวนประชากรและบ้าน กรมการปักครอง ณ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2550) ความหนาแน่น 129.76 คนต่อตารางกิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีประเพณีการทำบุญตามพระพุทธศาสนาในเดือนต่างๆ ที่สืบสานต่อเนื่องกันมา มีความเป็นอยู่แบบเครือญาติผูกพันและพึ่งพาอาศัยกันให้ความเคารพนับถือพระสงฆ์ ผู้อาวุโสและผู้นำชุมชน

2.4.2 การรวมกลุ่มเพื่อการประกอบอาชีพของเกษตรกร

สถาบันเกษตรกร มีการรวมกลุ่มเพื่อการประกอบอาชีพอ้างเป็นทางการและไม่เป็นทางการในตำบลลวัดโคง มีการรวมกลุ่มหลายรูปแบบ ได้แก่ กลุ่มจักรสาบ ไม่ใช่บ้านเดิน ไฝ ชุมชน ไม่ผลอำเภอโนนรมย์

2.5 สภาพเศรษฐกิจ

สภาพเศรษฐกิจของตำบลลวัดโคง ได้จากการศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ เอกสารและรายงานที่เกี่ยวข้อง เช่นเดียวกับหัวข้อ 2.4 ได้ผลการศึกษัดังนี้

2.5.1 การประกอบอาชีพ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก คิดเป็นร้อยละ 78.52 ของครัวเรือนทั้งหมด โดยมีพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 12.70 ไร่ต่อครัวเรือนและมีแรงงานภาคเกษตรเฉลี่ย 3 คนต่อครัวเรือน อาชีพร่องลงมาเป็นการค้าขาย รับจำนำ รับราชการและอื่นๆ การถือครองที่ดิน ส่วนใหญ่มีที่ดินเป็นของตนเองและบางส่วนเช่าที่ดินทำกินเพิ่มบางส่วน

2.5.2 การผลิตทางการเกษตร

พืช เกษตรกรส่วนใหญ่นิยมปลูก ได้แก่ ข้าว พันธุ์ข้าวที่ปลูก ปทุมธานี 1 สุพรรณบุรี 1 ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง อ้อย โรง根 สาลี โขรา แตงกา

- ผลผลิตข้าวนาปี ปีการผลิต 2550/51 เนื้อที่ 894 กิโลกรัมต่อไร่

- ผลผลิตข้าวนานปรัง	ปีการผลิต 2550/51	เฉลี่ย 882 กิโลกรัมต่อไร่
- ผลผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	ปีการผลิต 2550/51	เฉลี่ย 760 กิโลกรัมต่อไร่
- ผลผลิตมันสำปะหลัง	ปีการผลิต 2550/51	เฉลี่ย 3,474 กิโลกรัมต่อไร่
- ผลผลิตอ้อยโรงงาน	ปีการผลิต 2550/51	เฉลี่ย 8,000 กิโลกรัมต่อไร่
- ผลผลิตส้มโอ	ปีการผลิต 2550/51	เฉลี่ย 2,004 กิโลกรัมต่อไร่

ปศุสัตว์ จากข้อมูลของปศุสัตว์จังหวัดชัยนาท (ปี 2551) มีเกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อจำนวน 19 ราย โภคเนื้อ 448 ตัว เกษตรกรเลี้ยงไก่ จำนวน 94 ราย ไก่ 249,509 ตัว เกษตรกรเลี้ยงเป็ด จำนวน 6 ราย เป็ด 14,500 ตัว

ประมง จากข้อมูลของประมงจังหวัดชัยนาท (ปี 2551) มีจำนวนเกษตรกรที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ปศุสัตว์ 47 บ่อ ร่องสวน 17 ร่องสวน กระชัง 6 กระชัง พื้นที่ 53.25 ไร่ สัตว์น้ำที่เพาะเลี้ยงได้แก่ ปลา尼ล ปลาตะเพียน ปลาดุก ปลาสลิดและอื่นๆ

2.5.3 ต้นทุนการผลิต

ข้าวนานปี	ต้นทุนการผลิต 3,480 บาทต่อไร่
ข้าวนานปรัง	ต้นทุนการผลิต 3,480 บาทต่อไร่
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	ต้นทุนการผลิต 1,275 บาทต่อไร่
มันสำปะหลัง	ต้นทุนการผลิต 3,585 บาทต่อไร่
อ้อยโรงงาน	ต้นทุนการผลิตปี (1) 10,284 บาทต่อไร่ ต้นทุนการผลิตปี (2-3) 4,390 บาทต่อไร่
ส้มโอ	ต้นทุนการผลิต 22,500 บาทต่อไร่

2.5.4 การอุดสาหกรรม

สำนักงานอุดสาหกรรมจังหวัดชัยนาท รายงานว่า พ.ศ. 2550 มีโรงงานอุดสาหกรรมประเภท 2 และ 3 ตั้งอยู่ในตำบลทั้งสิ้น 2 โรง จำนวนได้ดังนี้ โรงงานและคัดเมล็ดพันธุ์พืช 1 แห่ง โรงงานผลไม้ 1 แห่ง

2.5.5 รายได้ รายจ่ายและแหล่งเงินเชื่อ

รายได้ จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ปี 2550-2554 (จปฐ.) โดยเฉลี่ยร้อยละ 99.40 ของครัวเรือนทั้งหมด มีคนในครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 23,000 บาทต่อคนต่อปี

รายจ่าย จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี 2550 พบว่า รายจ่ายต่อครัวเรือนต่อเดือน 12,841 บาทต่อครัวเรือนต่อเดือน

แหล่งสินเชื่อ เกษตรกรใช้บริการสินเชื่อจากแหล่งต่างๆ ได้แก่ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส) สหกรณ์การเกษตร กองทุนหมู่บ้าน ธนาคารพาณิชย์ และเอกชน เป็นต้น

2.5.6 โครงสร้างพื้นฐาน

- 1) สาธารณูปโภค ได้แก่
 - (1) ไฟฟ้า มีไฟฟ้าทุกครัวเรือน
 - (2) ประปา มีประปาหมู่บ้าน 5 แห่ง
 - (3) การโทรศัพท์สาธารณะ 9 แห่ง

2) สถานบริการสาธารณูปโภคและสถานที่ราชการ ได้แก่ โรงเรียนประถมศึกษา 3 แห่ง โรงเรียนมัธยมศึกษา 1 แห่ง วัด 3 แห่ง สถานีอนามัยประจำตำบล 1 แห่ง ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล 4 แห่ง และที่ทำการองค์กรบริหารส่วนตำบล 1 แห่ง เป็นต้น

บทที่ 3

สถานภาพทรัพยากร

3.1 ทรัพยากรที่ดินและการใช้ที่ดิน

3.1.1 สถานภาพของทรัพยากรที่ดินในปัจจุบัน

จากการศึกษาสถานภาพของทรัพยากรที่ดินในปัจจุบันที่ใช้ในการเกษตรของตำบลลวัด โคง อำเภอโนนร่มย์ จังหวัดชัยนาท อาศัยจากการรายงานสำรวจดินเพื่อการเกษตรแบบค่อนข้างละเอียด มาตราส่วน 1:25,000 ของจังหวัดชัยนาท โดยสำนักสำรวจดินและวางแผนการใช้ที่ดิน จัดทำลักษณะและสมบัติทางกายภาพและเคมีที่สำคัญ เช่น เนื้อดิน การระบายน้ำของดินปฏิกิริยาดิน เป็นต้น เพื่อแสดงให้เห็นคุณภาพที่ดินและนำไปใช้ในการจัดความเหมาะสมของที่ดินสำหรับพืชเศรษฐกิจต่อไป พนวจดินที่นำมาใช้สำหรับเกษตรกรรมมีพื้นที่รวมกันประมาณ 16,959 ไร่ หรือร้อยละ 85.32 ของพื้นที่ ดังแสดงในรูปที่ 3.1 และตารางที่ 3.1 ซึ่งสามารถบรรยายพอสังเขปได้ดังนี้

1) กลุ่มดินเหนียวลึกมาก การระบายน้ำเลว (กลุ่มชุดดินที่ 4,4I (เขตคลประทาน), 6, 6I(เขตคลประทาน) 7 และ 7I (เขตคลประทาน) มีเนื้อที่ 17,848 ไร่ หรือร้อยละ 89.79 ของพื้นที่ตำบลลวัด โคง เป็นกลุ่มดินที่เกิดจากวัตถุตันกำเนิดดินพ梧ตะกอนลำน้ำ ในบริเวณที่ราบตะกอนน้ำพา เป็นพื้นที่ราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบ มีน้ำแข็งในช่วงฤดูฝน เป็นกลุ่มดินลึกที่มีการระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว มีเนื้อดินเป็นดินเหนียว ดินบนมีสีดำหรือสีเทา ดินล่างมีสีเทาเข้มดำหรือสีน้ำตาลอ่อน มีจุดประสีน้ำตาลปนเหลือง อาจพบก้อนปูนหรือก้อนสารเคมีสะสมพ梧เหล็กและแมงกานีส ในชั้นดินล่าง ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติดีปานกลาง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดเล็กน้อย ค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ 5.5-6.5 ปัจจุบันพื้นที่บริเวณนี้ส่วนใหญ่ใช้ทำนา

ปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดิน ปกติไม่ค่อยมีปัญหาในการใช้ประโยชน์ที่ดิน สำหรับการปลูกข้าว แต่ถ้าเป็นที่ลุ่มต่ำ อาจประสบปัญหาน้ำท่วมขังในฤดูฝนหรือช่วงน้ำทิ่่่า

แนวทางการจัดการ

การปลูกข้าว ควรเลือกช่วงเวลาปลูกที่เหมาะสม เพื่อป้องกันความเสียหายจากน้ำท่วมขังเมื่อมีฝนตกมาก การไถพรวนดินคราวกระทำเมื่อดินมีความชื้นที่เหมาะสม และที่ระดับความลึกแตกต่างกันในแต่ละปี เพื่อป้องกันการเกิดชั้นดินดานใต้ชั้นไถพรวน ปรับปรุงคืนด้วยอินทรีย์วัตถุ เช่น ไอกลับตอซัง พืชปุ่ยสด การใส่ปุ๋ยหมักหรือปุ่ยครัวร่วมกับปุ่ยเคมี เพื่อช่วยเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดินและผลผลิต หากเกณฑ์การสามารถทำการเพาะปลูกข้าวในระบบเกษตรอินทรีย์ได้จะทำให้ได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้นในพื้นที่ชลประทานควรมีการวางแผนการปลูกพืชให้สอดคล้องกับน้ำชลประทานโดยเฉพาะในฤดูแล้งที่มักประสบปัญหาน้ำไม่เพียงพอแก่การทำ เกษตรกรควรเตรียมทางเลือกอื่นเช่น ปลูกพืชไร่ที่ใช้น้ำน้อย เป็นต้น

การปลูกไม้ผล เตรียมแปลงปลูกโดยการบุดดินให้มีสันร่องกว้าง 6-8 เมตร ร่องคูน้ำ กว้าง 1.0-1.5 เมตร สีก 0.5-1.0 เมตร และมีคันดินอัดแน่นล้อมรอบเพื่อป้องกันน้ำท่วม เตรียมหลุมปลูกขนาด $50 \times 50 \times 50$ ซม. พร้อมรองกันหลุมด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ่ยครัวร่วมกับปุ่ยเคมี ควรมีการพัฒนาระบบการให้น้ำแปลงปลูกพืช

2) กลุ่มดินร่วนหยาบลึกมาก การระบายน้ำแลว (กลุ่มชุดดินที่ 21 และ 21I (เขตชลประทาน)) มีเนื้อที่ 1,042 ไร่ หรือร้อยละ 5.24 ของพื้นที่ตำบลวัดโภก เป็นกลุ่มดินที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพากตะกอนน้ำ บริเวณพื้นที่ที่รับเรียน มีน้ำแข็งขังในช่วงฤดูฝน เป็นกลุ่มดินลึกที่มีการระบายน้ำค่อนข้างแลวถึงดีปานกลาง เนื้อดินบนเป็นพากดินร่วนปนทรายหรือดินทรายปนดินร่วน ดินล่างเป็นดินร่วนปนทราย สีพื้นเป็นสีเทาหรือสีน้ำตาลปนเทา มีจุดประสีน้ำตาลปนเหลืองหรือสีเหลืองปนน้ำตาล ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติค่อนข้างต่ำถึงปานกลาง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นด่างปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ 5.5-8.0 ปัจจุบันพื้นที่บริเวณนี้ส่วนใหญ่ใช้ทำนา บริเวณที่มีแหล่งน้ำสามารถปลูกผักและถั่วต่างๆ ในฤดูแล้ง

ปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดิน ไม่ค่อยมีข้อจำกัด แต่ถ้านำมาใช้ทำนาคิดอาจขาดแคลนน้ำได้ในช่วงแล้งเนื่องจากดินทรายมีความสามารถในการอุ้มน้ำต่ำ

แนวทางการจัดการ

การปลูกข้าว ควรเลือกระยะเวลาเพาะปลูกให้เหมาะสมกับฤดูกาล เพิ่มความร่วนซุยและความสามารถในการอุ้มน้ำของดินด้วยอินทรีย์วัตถุ เช่น การไถกลับตอซัง พืชปุ่ยสด ปุ๋ยหมัก ปุ่ยครัวร่วมกับปุ่ยเคมี มีระบบการให้น้ำไว้ใช้ในช่วงที่ข้าวขาดน้ำหรือทำนาครั้งที่ 2 หรือใช้ปลูกพืชไร่หรือพืชผักที่ใช้น้ำน้อย ในปีที่แล้งน้ำชลประทานไม่เพียงพอต่อการทำนา

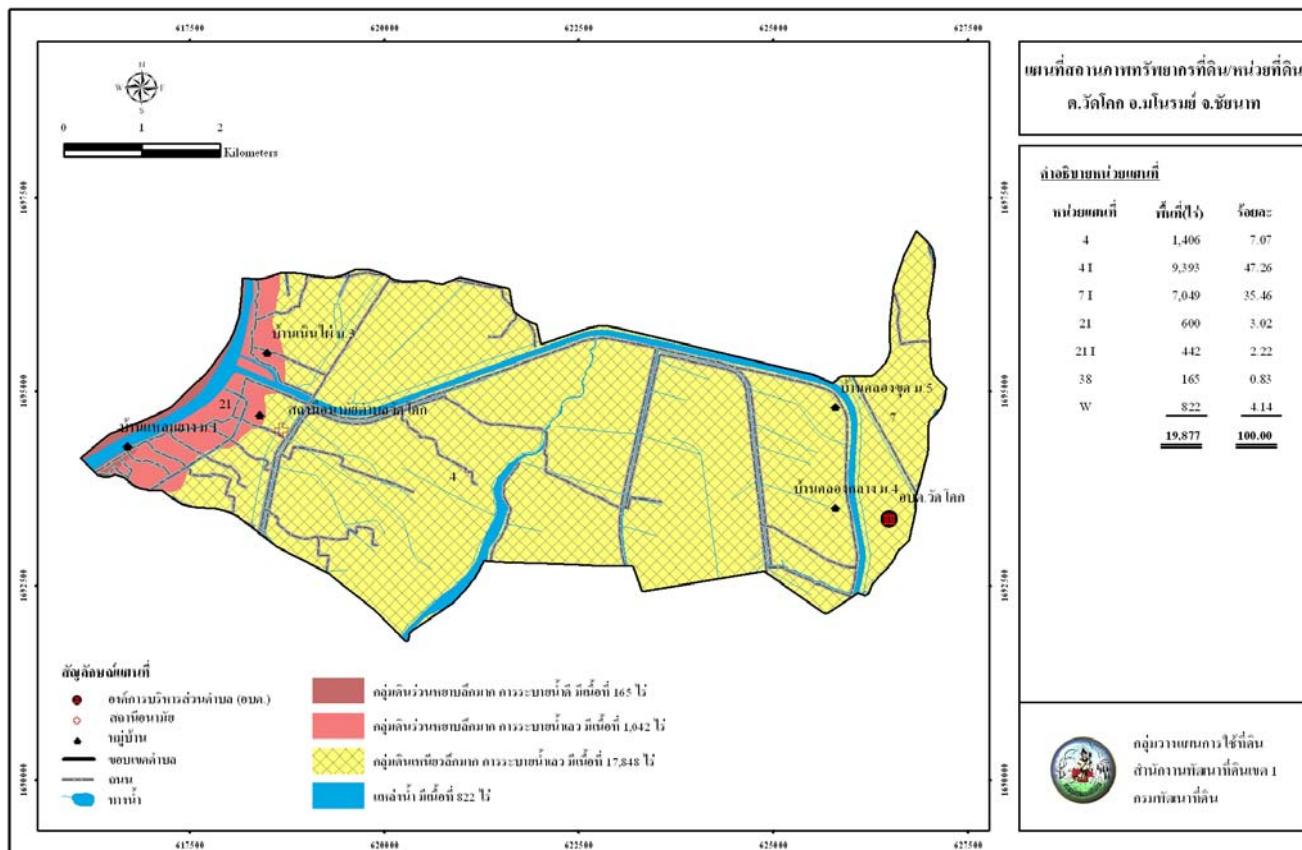
การปูกลพีชไร่ พืชผักหรือไม้ผล เทเรียมแปลงปลูก โดยการขุดคืนให้มีสันร่องกว้าง 6-8 เมตร ร่องกว้าง 1.0-1.5 เมตร ลึก 0.5-1.0 เมตร และมีคันคินอัดแน่นล้อมรอบหรือทำร่องแบบเตี้ย เพื่อใช้ปูกลพีชผักหรือพีชไร่ เพื่อป้องกันน้ำแทะซังในฤดูฝนปรับปรุงดินด้วยอินทรีย์วัตถุ โดยใช้พืชปุ๋ยสด ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยกอกร่วมกับปุ๋ยเคมีและควรพัฒนาระบบการให้น้ำในแปลงปลูก สำหรับการปูกลไม้ผลควรเตรียมหลุมปูกลขนาด $30\times30\times30$ ซม. พร้อมปรับปรุงหลุมปูกลด้วยอินทรีย์วัตถุ ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยกอกร่วมกับปุ๋ยเคมี

2) กลุ่มดินร่วนหยาบเล็กมาก การระบายน้ำดี (กลุ่มชุดคินที่ 38 และ 38I (เขตชลประทาน))
มีเนื้อที่ 165 ไร่ หรือร้อยละ 0.83 ของพื้นที่ตำบลวัดโโคก เป็นกลุ่มดินที่มีวัตถุตื้นกำเนิดคินเป็นพากตะกอนล้ำน้ำ ที่มีลักษณะการทับถมเป็นชั้นๆ ของตะกอนล้ำน้ำในแต่ละช่วงเวลา พบนบนสันดินริมน้ำบริเวณพื้นที่ดอน ที่มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบรื่น เป็นกลุ่มดินเล็ก มีการระบายน้ำดีถึงคีปานกลางเนื้อดินเป็นพากดินร่วนหรือดินร่วนปนทรายละเอียด สีดินเป็นสีน้ำตาลอ่อน อาจพบจุดประศีเทาและสีน้ำตาลในชั้นดินล่าง อาจมีแร่ในกาหรือก้อนปูนปะปนอยู่ด้วย ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลาง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ 5.5-7.0 ปัจจุบันพื้นที่บริเวณนี้ส่วนใหญ่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยหรือปูกลผัก ไม้ผลหรือไม้ยืนต้น

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ไม่ค่อยมีปัญหา แต่ถ้านำมาใช้ทำนา ดินอาจขาดแคลนน้ำได้ในระยะที่ฝนทึ่งช่วงนาน

แนวทางการจัดการ

เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการปูกลไม้ผล พีชไร่ และพืชผัก ควรปรับปรุงบำรุงคุณสมบัติทางกายภาพและรักษาความชื้นของดินด้วยอินทรีย์วัตถุ ปุ๋ยพืชสด ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ย กอก ร่วมกับการใช้ปุ๋ยเคมีในอัตราและระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน และผลผลิตพีช ป้องกันการทำท่อน้ำและจัดระบบระบายน้ำออกจากพื้นที่เพาะปลูก อาจทำการปูกลพีชผสมผ่านระหว่างพืชชนิดต่างๆ ความความต้องการของตลาด เพื่อกระจายความเสี่ยงจากราคาสินค้าเกษตร ควรจัดทำระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ เช่น การปูกลพีชกลุ่มคิน ทำคันดินร่วมกับปูกลหญ้าแห้งในพื้นที่เสี่ยงต่อการชะล้างพังทลายของหน้าดิน

รูปที่ 3-1 แผนที่ส่องกล้องวินิจฉัยที่คืน/น้ำท่วมที่คืน ก้อนดินร้อน โลหะ ล่าสุดในรัฐฟลอริดา

พิมพ์ : สำนักอุดหนุนและสื่อสารมวลชน วันที่ 1 ก.พ. 2559

ตารางที่ 3-1 สมบัติทางกายภาพและเคมีของดิน ตำบลวัดโคง อําเภอโนนรमย์ จังหวัดชัยนาท

หน่วยที่ดิน	เนื้อดิน		การระบายน้ำ	ระดับความ อุดมสมบูรณ์	ระดับ CEC	ระดับ % BS	ความสูง (ซม.)	pH		%ความ ล้าชั้น	สภาพพื้นที่	เนื้อที่	
	บน	ล่าง						บน	ล่าง			ไร่	ไร่/ตรก.
4	ดินเหนียว	ดินเหนียว	เลว	ปานกลาง	ปานกลาง	สูง	>150	5.5-6.5	5.5-6.5	0-2	ค่อนข้าง รากเรียบ	1,406	7.07
4I	ดินเหนียว	ดินเหนียว	เลว	ปานกลาง	ปานกลาง	สูง	>150	5.5-6.5	5.5-6.5	0-2	ค่อนข้าง รากเรียบ	9,393	47.26
7I	ดินเหนียว ดินร่วนเหนียว หรือดินร่วนเหนียวปนทราย	ดินเหนียว หรือดินร่วน เหนียว	เลว - ค่อนข้าง เลว	ปานกลาง	ปานกลาง	สูง	>150	6.0-7.0	6.5-8.0	0-2	ค่อนข้าง รากเรียบ	7,049	35.46
21	ดินร่วนปนทราย หรือ ดิน ทรายปนดินร่วน	ดินร่วน ดินร่วนปนดิน เหนียว ดินร่วนเหนียวปน ทรายหรือดินทรายปน ดินร่วน	ดีปานกลาง- ค่อนข้างเลว	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	>150	5.5-8.0	5.5-8.0	0-2	ค่อนข้าง รากเรียบ	600	3.02
2II	ดินร่วนปนทราย หรือ ดิน ทรายปนดินร่วน	ดินร่วน ดินร่วนปนดิน เหนียว ดินร่วนเหนียวปน ทรายหรือดินทรายปน ดินร่วน	ดีปานกลาง- ค่อนข้างเลว	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	>150	5.5-8.0	5.5-8.0	0-2	ค่อนข้าง รากเรียบ	442	2.22
38	ดินร่วนปนทราย	ดินร่วนปนทราย	ดีปานกลาง	ปานกลาง	ต่ำ	ปานกลาง	>150	6.0-6.5	5.5-7.0	0-2	ค่อนข้าง รากเรียบ	165	0.83
W (แหล่งน้ำ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	822	4.14
											รวม	19,877	100.00

ที่มา : สำนักสำรวจดินและวางแผนการใช้ที่ดิน

3.2 ทรัพยากร่น้ำ

3.2.1 แหล่งน้ำธรรมชาติ

แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญได้แก่ แม่น้ำเจ้าพระยา บึงทับปลาและบึงท่าแขก

3.2.2 แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

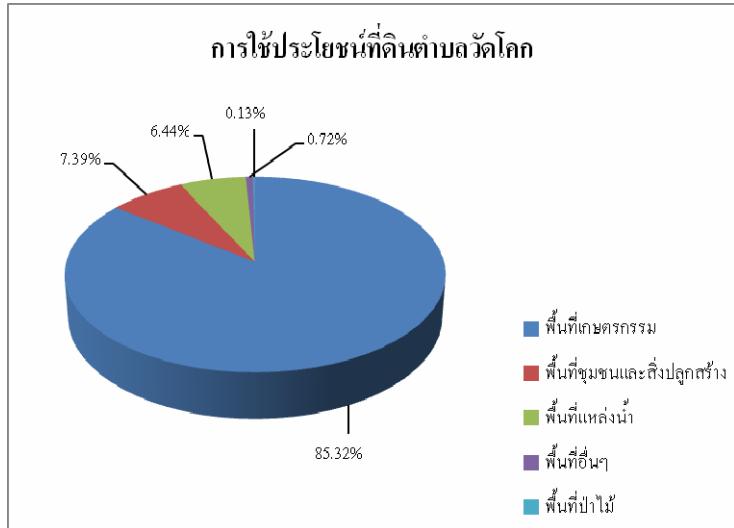
พื้นที่ของตำบลลวัดโคง ส่วนใหญ่อยู่ในเขตชลประทานของโครงการชลประทานท่าصنวน-วัดโคงและโครงการส่งน้ำและบำรุงรักภายนอนรมย์ ซึ่งเกยตกรสามารถใช้ประโยชน์ทางการเกษตรได้ตลอดปี นอกจากนี้ยังมีบ่อน้ำดื่น บ่อนาดาด บ่อโขกและระบบประปาหมู่บ้านเพื่อใช้ประโยชน์ในการอุปโภคบริโภค

3.3 ทรัพยากรป่าไม้

จากข้อมูลแผนที่เขตป่าไม้ถาวรของกรมพัฒนาที่ดินและแผนที่เขตป่าสงวนแห่งชาติของกรมป่าไม้ เพื่อแสดงพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมาย พบว่า ตำบลลวัดโคง ไม่มีพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายและจากข้อมูลแผนที่การใช้ที่ดินของกรมพัฒนาที่ดินปี 2550 พบว่า ตำบลลวัดโคง มีสภาพการใช้ที่ดินเป็นป่าไม้ผลัดใบรอสภาพพื้นฟูจำนวน 26 ไร่ หรือร้อยละ 0.13 ของพื้นที่ตำบลอยู่ทางด้านทิศเหนือของตำบลหมายเหตุ : จากการวิเคราะห์แผนที่มาตราส่วน 1 : 50,000 โดยวิธีช้อนทับด้วยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

3.4 สภาพการใช้ที่ดิน

จากการสำรวจใช้ประโยชน์ที่ดินของตำบลลวัดโคง อำเภอโนนรมย์ จังหวัดชัยนาท ในปี พ.ศ. 2552 โดยส่วนวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดินที่ 1 สำนักสำรวจดินและวางแผนการใช้ที่ดิน พบว่า ตำบลลวัดโคง มีเนื้อที่ทั้งหมด 19,877 ไร่ มีการใช้ประโยชน์ที่ดินจำแนกเป็น 5 ประเภท โดยเป็นพื้นที่ประเภทเกษตรกรรมสูงเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีเนื้อที่ 16,959 ไร่ หรือร้อยละ 85.32 ของพื้นที่ตำบล ส่วนมากเป็นพื้นที่นาข้าวเนื้อที่ถึง 15,684 ไร่ รองลงมาคือ พื้นที่ประเภทชุมชน และสิ่งก่อสร้างมีเนื้อที่ 1,467 ไร่ หรือร้อยละ 7.39 ของพื้นที่ทั้งหมดส่วนใหญ่เป็นหมู่บ้านและปลูกไม้ผลสมร่วมด้วย พื้นที่ประเภทแหล่งน้ำมีเนื้อที่ 1,281 ไร่ หรือร้อยละ 6.44 ของพื้นที่ ส่วนใหญ่เป็นแม่น้ำลำคลอง พื้นที่ประเภทอื่นๆเนื้อที่ 144 ไร่ หรือร้อยละ 0.72 ของพื้นที่ ซึ่งทั้งหมดถูกใช้เป็นพื้นที่อยู่อาศัยและพื้นที่ประเภทป่าไม้จัดอยู่ในอันดับสุดท้ายมีเนื้อที่ประมาณ 26 ไร่ หรือร้อยละ 0.13 ของพื้นที่ ซึ่งทั้งหมดเป็นป่าพื้นฟู สรุปได้ตามรูปที่ 3-2

รูปที่ 3-2 สัดส่วนการใช้ประโยชน์ที่ดินตำบลลัวด็อก

สามารถสรุปสภาพการใช้ที่ดินตามประเภทต่างๆ ในปัจจุบันของ ตำบลลัวด็อก ได้ดังนี้

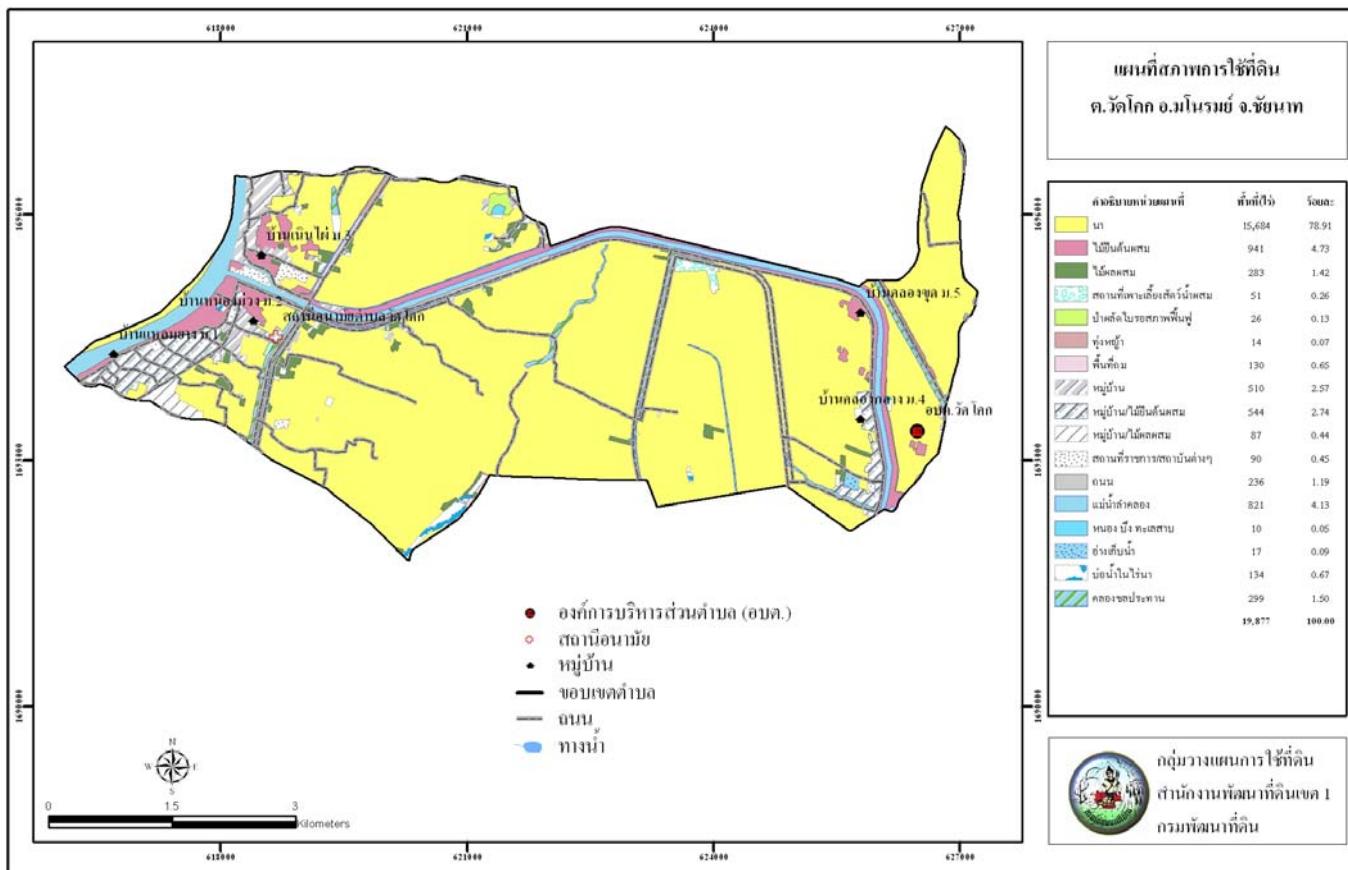
ตารางที่ 3-2 สภาพการใช้ที่ดินตามประเภทต่างๆ ในปัจจุบันของ ตำบลลัวด็อก อําเภอบ่อนรอมย์

จังหวัดชัยนาท

ประเภทการใช้ที่ดิน	เนื้อที่	
	ไร่	ร้อยละ
1. พื้นที่เกษตรกรรม	16,959	85.32
- นา	15,684	78.91
- ไม้ยืนต้นผสม	941	4.73
- ไม้ผลผสม	283	1.42
- สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์นำ้มีผสม	51	0.26
2. พื้นที่ชุมชนและสิ่งก่อสร้าง	1,467	7.39
- หมู่บ้าน/ไม้ยืนต้นผสม	544	2.74
- หมู่บ้าน	510	2.57
- ถนน	236	1.19
- สถานที่ราชการและสถาบันต่างๆ	90	0.45
- หมู่บ้าน/ไม้ผลผสม	87	0.44

ตารางที่ 3-2 (ต่อ)

ประเภทการใช้ที่ดิน	เนื้อที่	
	ไร่	ร้อยละ
3. พื้นที่แหล่งน้ำ	1,281	6.44
- แม่น้ำลำคลอง	821	4.13
- คลองชลประทาน	299	1.50
- บ่อน้ำในไร่นา	134	0.67
- อ่างเก็บน้ำ	17	0.09
- หนอง มีง ทะเลสาบ	10	0.05
4. พื้นที่อื่นๆ	144	0.72
- พื้นที่ถนน	130	0.65
- ทุ่งหญ้า	14	0.07
5. พื้นที่ป่าไม้	26	0.13
- ป่าผลัดใบรอสภาพฟื้นฟู	26	0.13
รวม	19,877	100.00

บทที่ 4

การประเมินคุณภาพที่ดิน

การประเมินคุณภาพที่ดิน

การประเมินคุณภาพที่ดิน เป็นการประเมินความเหมาะสมของที่ดินที่ได้จำแนกไว้ในแต่ละชุดดินกับประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยพิจารณาจากสมบัติของดินด้านกายภาพและเคมี สถานภาพเศรษฐกิจและสังคม สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของพืช รวมทั้งความยากง่ายในการใช้ประโยชน์ที่ดินในการปลูกพืชหรือประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน

4.1 ประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน

หมายถึง ชนิดหรือระบบที่ดินด้านการเกษตร สภาพการผลิต ลักษณะการดำเนินงาน การใช้แรงงาน เทคโนโลยีและการจัดการ จากการศึกษาการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ดำเนินการโดย ส่วนวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดินที่ 1 รวมทั้งนโยบายพัฒนาการเกษตรของรัฐ สภาพเศรษฐกิจและสังคม และความต้องการของท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลลวัดโคง อำเภอโนนรमย์ จังหวัดชัยนาท สามารถกำหนดประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เหมาะสมได้ดังนี้

ตารางที่ 4-1 ประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินตำบลลวัดโคง อำเภอโนนรमย์ จังหวัดชัยนาท

ประเภท	ชนิดพืช	พันธุ์	ผลผลิตเฉลี่ย (กิโลกรัมต่อไร่)
การใช้ประโยชน์ที่ดินหลัก	ข้าวเจ้า - นาปี - นาปรัง	(ปีกุ่มชานี 1 สุพรรณบุรี 1)	894 882
การใช้ประโยชน์ที่ดินทางเลือก	ข้าวโพด ข้อข พริก ถั่วเขียว มะม่วง หญ้าเลี้ยงสัตว์ ส้มโอ	CPK 888 K 84-69 K 84-200 K 92-80 อู่ทอง 4	4,900-6340 7,916-9,057 7,739-8,353 7,219-8,724 7,409-8,008 -

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดชัยนาทปี 2551

4.2 การกำหนดคุณภาพที่ดิน

คุณภาพที่ดิน (Land Qualities :LQ) ที่นำมาประเมินสำหรับการปลูกพืชในระบบของ FAO Framework ได้กำหนดไว้ 25 ชนิด สำหรับในพื้นที่ต่างๆ อาจนำคุณภาพที่ดินมาประเมินเพียงไม่กี่ชนิดทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของข้อมูล ความแตกต่างของภูมิภาค และระดับความรุนแรงของคุณลักษณะดินที่มีผลต่อผลผลิตตลอดจนชนิดของพืช และความต้องการการใช้ประโยชน์ที่ดิน (Land Use Requirements : LUR) ดังนั้นคุณภาพที่ดินที่นำมาใช้มีดังนี้

- **ระบบอุณหภูมิ (Temperature regime :t)** คุณลักษณะที่ดินที่เป็นตัวแทน ได้แก่ ค่าอุณหภูมิเฉลี่ยในฤดูเพาะปลูกเพราอุณหภูมิมือทิพลดต่อการออกของเมล็ด การออกดอกของพืชบางชนิด และมีส่วนสัมพันธ์กับขบวนการสั่งเคราะห์แสง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของพืช

- **ความชื้นที่เป็นประโยชน์ต่อรากพืช (Moisture availability : m)** คุณลักษณะที่ดินที่เป็นตัวแทน ได้แก่ ระยะเวลาของการท่วมขังของน้ำในฤดูฝน ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยในรอบปีหรือความต้องการน้ำในช่วงการเจริญเติบโตของพืช และลักษณะของเนื้อดิน ซึ่งมีผลทางอ้อมในเรื่องความชุ่มชื้นที่เป็นประโยชน์ต่อพืช

- **ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (Oxygen availability : o)** คุณลักษณะที่ดินที่เป็นตัวแทน ได้แก่ สภาพการระบายน้ำของดิน ทั้งนี้พืชโดยทั่วไปต้องการออกซิเจนในขบวนการหายใจ

- **ความเป็นประโยชน์ของชาตุอาหาร (Nutrient availability : s)** คุณลักษณะที่ดินที่เป็นตัวแทน ได้แก่ ปริมาณชาตุอาหารพืชในดิน

- **สภาพการหยั่งลึกของราก (Rooting conditions :r)** คุณลักษณะที่ดินที่เป็นตัวแทน ได้แก่ ความลึกของดิน ความลึกของระดับน้ำใต้ดิน และชั้นการหยั่งลึกของราก โดยความยากง่ายของการหยั่งลึกของรากในดินมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ลักษณะเนื้อดิน โครงสร้างของดิน การเกะตัวของดิน และปริมาณกรวดหรือเศษหินที่พบในหน้าดิน

- **ความเสี่ยหายน้ำท่วม (Flood hazard :f)** คุณลักษณะที่ดินที่เป็นตัวแทน ได้แก่ จำนวนครั้งที่น้ำท่วมในช่วงรอบปี

- **การเกลือมากเกินไป (Excess of salts :x)** คุณลักษณะที่ดินที่เป็นตัวแทน ได้แก่ ปริมาณเกลืออิสระที่สะสมมากเกินพอนเป็นอันตรายต่อการเจริญเติบโตของพืช

- **สารพิษ (Soil toxicities :z)** ระดับความลึกของชั้น jarosite ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อปฏิกิริยาของดินจะทำให้ดินเป็นกรดมาก ปริมาณซัลเฟตของเหล็กและอุบัติกรรมในดินจะสูงมากจนเป็นพิษในที่นี้พิจารณาความเป็นกรดเป็นด่างของดินซึ่งจะมีผลต่อความเจริญเติบโตของพืช เนื่องจาก

ปฏิกริยาดินจะทำให้สภาพต่างๆ ทางด้านเคมีและชีวภาพของดินถูกเปลี่ยนไปในสภาพที่เหมาะสม หรือไม่เหมาะสมต่อพืชที่ปลูกหรือมีผลต่อกิจกรรมของชุมชนหรือในดิน โดยกิจกรรมของชุมชนหรือ ในดินสามารถเป็นตัวควบคุมระดับของธาตุอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อพืชได้ ด้วยสาเหตุนี้จึงต้องมี การปรับปรุงสภาพความเป็นกรดเป็นด่าง ของดิน โดยขึ้นอยู่กับชนิดของพืชที่ปลูกด้วย เพื่อให้ ความเป็นกรดเป็นด่างของดินอยู่ในสภาพที่เหมาะสม

- ศักยภาพการใช้เครื่องจักร (Potential for mechanization :w) คุณลักษณะที่ดินที่เป็น ตัวแทน ได้แก่ ความลาดชันของพื้นที่ ปริมาณหิน โคล ปริมาณก้อนหิน และการมีเนื้อดินหนานยวัด ซึ่งปัจจัยทั้ง 4 นี้ อาจเป็นอุปสรรคต่อการไถพรวนโดยเครื่องจักร

- ความเสียหายจากการกัดกร่อน (Erosion hazard :e) คุณลักษณะที่ดินที่เป็นตัวแทน ได้แก่ ความลาดชันของพื้นที่

4.3 การจำแนกชั้นความเหมาะสมของที่ดิน

หลักการของ FAO Framework ได้จำแนกอันดับความเหมาะสมของที่ดินเป็น 2 อันดับ (Order) คือ

(1) อันดับที่เหมาะสม(Order S : Suitability)

(2) อันดับที่ไม่เหมาะสม(Order N : Not Suitability)

และจาก 2 อันดับที่ได้แบ่งย่อยออกเป็น 4 ชั้น (Class) ดังนี้

S1 : ชั้นที่มีความเหมาะสมสูง (Highly Suitable)

S2 : ชั้นที่มีความเหมาะสมปานกลาง (Moderately Suitable)

S3 : ชั้นที่มีความเหมาะสมเล็กน้อย (Marginally Suitable)

N : ชั้นที่ไม่มีความเหมาะสม (Not Suitable)

การจำแนกชั้นความเหมาะสมของที่ดินในพื้นที่ตำบลเป็นการประเมินความสามารถของ ดินหรือประเมินศักยภาพของดินต่อการปลูกพืชหรือประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ได้กล่าวไว้ แล้ว โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพที่ดินจากชุดดินที่ได้ทำการสำรวจไว้ในชั้นละเอียด (ส่วนสำรวจจำแนกดินที่ 1,2551) กับความต้องการปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและให้ผล พลิตของพืชหรือประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินแต่ละชนิด เพื่อจำแนกชั้นความเหมาะสมของชุดดิน ต่างๆ ต่อประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน

ทั้งนี้ได้ทำการจำแนกชั้นความเหมาะสมของที่ดินดังกล่าวออกเป็น 4 ชั้น โดยใช้ปัจจัยหรือ ข้อจำกัดต่างๆ พิจารณาผลของการจำแนกชั้นความเหมาะสมของที่ดินในพื้นที่ตำบลได้ดังตารางที่ 4-2 และการจำแนกชั้นความเหมาะสมของที่ดินดังกล่าว สามารถสรุปชุดดินและเนื้อที่ของแต่ละ

ประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินที่มีชั้นความเหมาะสมสูง ความเหมาะสมปานกลาง และความเหมาะสมเล็กน้อยดังตารางที่ 4-3 4-4 และ 4-5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-2 ชั้นความเหมาะสมของที่ดิน ตำบลลวัดโภค อำเภอโนนรमย์ จังหวัดขอนแก่น

หน่วย แผน ที่ดิน	บ้าน	บ้าน	อ้อย	หมู่บ้านหลัก	พืช	บ้าน	บ้าน	บ้าน	บ้าน	บ้าน	ร้อยละ
7	S2ms	N	N	N	N	N	N	N	S1	1,681	2.80
36	N	S2msn	S2ms	S2msn	S2sn	S2msn	S2msn	S2msn	S1	1,207	2.01
36B	N	S2msn	S2ms	S2msn	S2sn	S2msn	S2msn	S2msn	S1	7,378	12.30
40	N	S2ms	S2ms	S3m	S2s	S2ms	S2ms	S2ms	S2m	8,163	13.60
40B	N	S2ms	S2ms	S3m	S2s	S2ms	S2ms	S2ms	S2m	17,330	28.89
41	N	S2msn	S2msn	S3m	S2sn	S2msn	S2msn	S2msn	S2m	2,247	3.75
41B	N	S2msn	S2msn	S3m	S2sn	S2msn	S2msn	S2msn	S2m	11,228	18.72
44B	N	S2msn	S3m	S2msn	S2msn	S2msn	S2msn	S2msn	S1	358	0.60
48D	N	S3mr	S3mr	N	N	S3mr	S3mr	S2m	10	0.02	
56B	N	N	S3mr	N	N	S3msn	S3r	S2m	2,819	4.70	
56C	N	N	S3mr	N	N	S3msn	S3r	S2m	2,955	4.93	
62	N	N	N	N	N	N	N	N	N	4,607	7.68
รวม										59,983	100.00

คำอธิบาย

- S1 = ชั้นที่มีความเหมาะสมของที่ดินสูง
- S2 = ชั้นที่มีความเหมาะสมของที่ดินปานกลาง
- S3 = ชั้นที่มีความเหมาะสมของที่ดินเล็กน้อย
- N = ชั้นที่ไม่มีความเหมาะสมของที่ดิน
- m = ข้อจำกัดที่ของดินเนื่องจากความชุ่มชื้นที่เป็นประโยชน์ต่อพืช
- o = ข้อจำกัดที่ของดินเนื่องจากความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช
- s = ข้อจำกัดที่ของดินเนื่องจากความเป็นประโยชน์ของชาตุอาหารพืช
- n = ข้อจำกัดที่ของดินเนื่องจากความชุ่มชื้นในการคัดแยกธาตุอาหาร
- r = ข้อจำกัดของที่ดินเนื่องจากเป็นอุปสรรคต่อการหยั่งลึกของราก
- x = ข้อจำกัดของที่ดินเนื่องจากมีเกลือมากไป
- k = ข้อจำกัดของที่ดินเนื่องจากสภาพเวทกรรม

ตารางที่ 4-3 ชั้นความหมายสมสูง (S1) ของที่ดินแต่ละประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน ตำบลลวัดโคก

อำเภอโนนร่มย์ จังหวัดชัยนาท

การใช้ประโยชน์ที่ดิน	ชุดดิน
1. ข้าว	-
2. ข้าวโพด	-
3. อ้อย	-
4. มันสำปะหลัง	-
5. พริก	-
6. ถั่วเขียว	-
7. มะม่วง	-
8. ส้มโอ	-
9. ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์	7, 36, 36B, 44B

ตารางที่ 4-4 ชั้นความหมายสมปานกลาง (S2) ของที่ดินแต่ละประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน

ตำบลลวัดโคก อำเภอโนนร่มย์ จังหวัดชัยนาท

การใช้ประโยชน์ที่ดิน	ชุดดิน
1. ข้าว	7
2. ข้าวโพด	36, 36B, 40, 40B, 41, 41B, 44B
3. อ้อย	36, 36B, 40, 40B, 41, 41B,
4. มันสำปะหลัง	36, 36B, 44B
5. พริก	36, 36B, 40, 40B, 41, 41B, 44B
6. ถั่วเขียว	36, 36B, 40, 40B, 41, 41B, 44B
7. มะม่วง	36, 36B, 40, 40B, 41, 41B, 44B
8. ส้มโอ	36, 36B, 44B
9. ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์	40, 40B, 41, 41B, 48D, 56B, 56C

ตารางที่ 4-5 ชั้นความหมายสมเล็กน้อย (S3) ของที่ดินแต่ละประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน

ตำบลลวัดโคง อําเภอโนนรرمย์ จังหวัดชัยนาท

การใช้ประโยชน์ที่ดิน	ชุดดิน
1. ข้าว	-
2. ข้าวโพด	48D
3. อ้อย	44B, 48D, 56B, 56C
4. มันสำปะหลัง	40, 40B, 41, 41B
5. พริก	-
6. ถั่วเขียว	48D, 56B, 56C
7. มะม่วง	48D, 56B, 56C
8. ส้มโอ	40, 40B, 41, 41B
9. ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์	-

บทที่ 5

ศักยภาพของพื้นที่ปัญหา – ความต้องการและทัศนคติของเกษตรกร

ศักยภาพของพื้นที่และความต้องการของเกษตร ได้จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลปัจจุบันที่สำรวจได้ในพื้นที่ตำบลและข้อมูลทุกด้าน รายงานแผนพัฒนาการเกษตร แผนพัฒนา 3 ปีและแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลและหรือเทศบาล โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ทัศนคติของเกษตรกรด้านการใช้และการพัฒนาที่ดิน ส่วนที่ 2 ปัญหาของเกษตรกร (ปัญหาด้านการประกอบอาชีพและปัญหาด้านการครองชีพ) และความต้องการของเกษตร(ความต้องการด้านการประกอบอาชีพและความต้องการด้านการครองชีพ) ส่วนที่ 3 ศักยภาพของพื้นที่(จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่)

5.1 ทัศนคติของเกษตรกรด้านการใช้และการพัฒนาที่ดิน

จากการสำรวจเกษตรกรตัวอย่างเกี่ยวกับทัศนคติด้านการใช้และการพัฒนาที่ดิน พบว่าเกษตรกรปลูกข้าวในเขตชลประทานสภាធัฒน์ที่ใช้ทำการเกษตรในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นดินเหนียวปนทราย หากสภาพดินเสื่อมโทรมเกษตรกรตัวอย่างส่วนใหญ่มีวิธีแก้ไขปัญหาด้วยการใส่ปุ๋ยซึ่งกาวาฟใส่ปุ๋ยเคมี ใส่ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกและใส่สารปรับปรุงดิน เช่น ปูนแมร์ล ปูนไคลโอลไมท์ ในด้านแหล่งน้ำที่ใช้ในการทำการเกษตรเกษตรกรตัวอย่างส่วนใหญ่จะใช้น้ำชลประทานเป็นหลัก โดยในบางพื้นที่จะใช้น้ำจากปอน้ำดดาล ปอ สาร เกี่ยวกับปัญหาภัยแล้งหรือขาดแคลนน้ำในพื้นที่การเกษตรเกษตรกรตัวอย่างร้อยละ 87.50 ของเกษตรกรตัวอย่างทั้งหมดไม่ประสบปัญหามีเกษตรกรร้อยละ 12.50 ที่ประสบปัญหาโดยเกษตรกรส่วนใหญ่จะประสบปัญหาทุกปี ส่วนปัญหาน้ำท่วมมีเกษตรกรตัวอย่างร้อยละ 87.50 ของเกษตรกรตัวอย่างทั้งหมดไม่ประสบปัญหา ในด้านความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงชนิดพืชที่ปลูกอยู่เดิมเป็นพืชอุดสาหกรรม เช่น อ้อย โรงจาน มันสำปะหลัง ยางพารา ญี่คากิปตัส ไม้ผลหรือสนบุรุษ ด้วยเกษตรกรตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ต้องการเปลี่ยนแปลงหรือร้อยละ 100.00 ของเกษตรกรตัวอย่างทั้งหมดโดยให้เหตุผลว่าที่ดินไม่สามารถปลูกพืชอื่นได้ ราคายอดผลิตดี ไม่ต้องใช้เงินทุนมาก มีตลาดรองรับ ในด้านความสนใจต่อพืชชนิดใหม่หรือพันธุ์ใหม่หรือเทคโนโลยีใหม่เกษตรกรตัวอย่างร้อยละ 87.50 มีความสนใจและมีความสนใจในการทำเกษตรอินทรีย์ซึ่งส่วนใหญ่จะสนใจการทำเกษตรอินทรีย์แบบใช้สารเคมีระดับปลดปล่อยและปัจจุบันการทำเกษตรอินทรีย์ในตำบลเริ่มแพร่หลายมากขึ้น นอกจากนี้เกษตรกรตัวอย่างร้อยละ 87.50 ยังมีความสนใจในการทำการเกษตรแบบพื้นเพียงเกี่ยวกับการรวมกลุ่มกันผลิตหรือขายผลผลิตทางการเกษตร เกษตรกรตัวอย่างร้อยละ 100.00 ของเกษตรกรตัวอย่างทั้งหมดไม่มีการรวมกลุ่มกันผลิตหรือขายผลผลิตซึ่งทำให้ขาดอำนาจในการต่อรองราคาสินค้า สำหรับแนวทางในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรมี

เกย์ตրกรตัวอย่างร้อยละ 62.50 ของเกย์ตրกรตัวอย่างทั้งหมดที่ทราบแนวทางในการเพิ่มผลผลิต โดยส่วนใหญ่จะใช้วิธีการใส่ปุ๋ยเคมี ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยชีวภาพและวัสดุต่างๆ เพื่อปรับปรุงบำรุงดิน เปเลี่ยนพันธุ์ใหม่ การเข้ารับการฝึกอบรมหากความรู้เพิ่มและปลูกพืชปุ๋ยสด เช่น พืชตระกูลถั่ว โสนอัฟริกัน ปอเทือง ในด้านการเลี้ยงสัตว์เพื่อการค้ามีเกย์ตրกรตัวอย่างร้อยละ 62.50 ของ เกย์ตրกรตัวอย่างทั้งหมดไม่เลี้ยงสัตว์เพื่อการค้า

ในด้านการได้รับบริการจากการพัฒนาที่ดิน พบว่าเกย์ตրกรตัวอย่างร้อยละ 62.50 เคยได้รับ บริการจากการพัฒนาที่ดินโดยประเภทบริการที่ได้รับได้แก่ สารเร่ง(พด.ต่างๆ)ปุ๋ยหมัก คำแนะนำ วิธีการปรับปรุงบำรุงดินและการเข้ารับการฝึกอบรม เกย์ตրกรตัวอย่างทั้งหมดต้องการความช่วยเหลือด้านการพัฒนาแหล่งน้ำโดยเฉพาะการวางแผนการวางท่อหรือคลองหรือระบบส่งน้ำและบุคคลออกแหล่งน้ำ ในด้านความอินดีที่จะปลูกหญ้าแฟกเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำในพื้นที่การเกษตรบางส่วนเกย์ตրกร ตัวอย่างส่วนใหญ่ยังคงทำตามหรือร้อยละ 75.00 ของเกย์ตրกรตัวอย่างทั้งหมด เกย์ตրกร ตัวอย่างร้อยละ 62.50 เคยรับทราบเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ปรับปรุงบำรุงดินของกรมพัฒนาที่ดินและ ทั้งหมดเคยทดลองใช้ผลิตภัณฑ์โดยได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานอาสา เจ้าหน้าที่กรมพัฒนาที่ดิน และเพื่อนบ้านหรือญาติ สำหรับผลิตภัณฑ์ของกรมพัฒนาที่ดินที่ใช้ในการปรับปรุงบำรุงดินที่ เกย์ตրกรตัวอย่างต้องการมากที่สุด ได้แก่ เมล็ดพันธุ์พืชปุ๋ยสด สารเร่งพด.1 ใช้ทำปุ๋ยหมัก สารเร่ง พด.4 ใช้สารปรับปรุงบำรุงดิน สารเร่งพด.6 ใช้ผลิตสารบำบัดน้ำเสียหรือขัดกลืนเหม็น สารเร่ง พด.2 ใช้ผลิตปุ๋ยน้ำหมักชีวภาพ สารเร่งพด.7 ใช้ผลิตสารป้องกันแมลงศัตรูพืชและสารเร่งพด.3 ใช้ ผลิตเชื้อจุลินทรีย์ควบคุมโรคพืช ดังตารางที่ 5-1

ตารางที่ 5-1 หักนคติของเกยตตรกรด้านการใช้และพัฒนาที่ดิน ตำบลสวัสดิ์โคก อําเภอโนนรमย์

จังหวัด ชัยนาท

รายการ	ร้อยละ
● พืชหลักที่เกยตตรกรปลูก	
ข้าว	100.00
เขตชลประทาน	87.50
นอกเขตชลประทาน	12.50
● สภาพดินที่เกยตตรกรปลูกพืชหลัก	
ดินไม่มีปัญหา	
ดินร่วนปนทราย	37.50
ดินเหนียว	25.00
ดินเหนียวปนทราย	50.00
● วิธีเก็บใบคินสื่อมโภรุณของเกยตตรกร	
ใส่รักดูปรับปรุงบำรุงดิน	
ใส่ปุ๋ยชีวภาพ	100.00
ใส่ปุ๋ยเคมี	50.00
ใส่ปุ๋ยหมัก/ปุ๋ยกอก	50.00
ใส่สารปรับปรุงดิน เช่น ปูนมาრ์ล ปูนไคลโลไฮด์	37.50
ใช้วิธีทางพืช	
ไม่เผาเศษ/ชาดพืช	12.50
วิธีการอื่นๆ	
ไกพรวน胪ายครั้ง	12.50
● แหล่งน้ำที่เกยตตรกรใช้ในการทำการเกษตร	
แหล่งน้ำธรรมชาติ	
น้ำฝน	37.50
แม่น้ำ	25.00
ห้วย คลอง	12.50
แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น	
น้ำจากโครงการชลประทาน	62.50
บ่อबาดาล บ่อ สระ เหหม่อง/ฝาย/ฝายน้ำลั่น	50.00
โครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า	12.50
● พื้นที่ทำการเกษตรของเกยตตรกรประสบปัญหาภัยแล้ง/ขาดแคลนน้ำที่ทำให้พืชที่ปลูก	
ไม่มี	87.50
มี	12.50

ตารางที่ 5-1 (ต่อ)

รายการ	ร้อยละ
● ช่วงระยะเวลาที่เกิดปัญหาภัยแล้ง/ขาดแคลนน้ำ	
ทุกปี	100.00
● พื้นที่ทำการเกษตรของเกษตรกรประสบปัญหาน้ำท่วมที่ทำให้พืชที่ปลูกเสียหาย	
ไม่มี	87.50
มี	12.50
● ช่วงระยะเวลาการเกิดปัญหาน้ำท่วมพื้นที่ทำการเกษตร	
ทุกปี	100.00
● เกษตรกรต้องการเปลี่ยนจากพืชที่ปลูกอยู่เดิมเป็นพืชอุดสาหกรรม	
ไม่ต้องการ	100.00
● เกษตรกรไม่ต้องการเปลี่ยนชนิดพืชที่ปลูกเพราะพืชเดิม	
ราคาผลผลิตดี	50.00
ที่ดินไม่สามารถปลูกพืชอื่นได้	50.00
ไม่ต้องใช้เงินทุนมาก	25.00
มีตลาดรองรับ/เป็นที่ต้องการของตลาด	25.00
ได้รับผลผลิตเร็ว	25.00
ปลูกและดูแลรักษาง่าย	12.50
มีโรงงานรับซื้อ	12.50
ปลูกไว้บริโภคในครัวเรือน	12.50
เป็นพืชที่ให้ผลผลิตนานหลายปี	12.50
● ความสนใจของเกษตรกร เมื่อมีผู้มาแนะนำส่างเสริมพืชชนิดใหม่หรือพันธุ์ใหม่หรือ	
สนใจ	87.50
ไม่สนใจ	12.50
● แนวทางของเกษตรกรในการเพิ่มผลผลิตพืช	
ไม่ทราบ	37.50
ทราบ	62.50
ใส่ปุ๋ยเคมี ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยชีวภาพ และวัสดุต่างๆ เพื่อปรับปรุงบำรุง	80.00
เปลี่ยนพันธุ์ใหม่	60.00
เข้ารับการฝึกอบรม/ทำความรู้สึก	60.00
ปลูกพืชปุ๋ยสด เช่น พืชตระกูลถั่ว โซนอฟริกัน ปอเทือง แล้วไอกลับ	40.00
ปลูกพืชหมุนเวียน	20.00
เพิ่มพื้นที่เพาะปลูก	20.00

ตารางที่ 5-1 (ต่อ)

รายการ	ร้อยละ
● ความสนใจของเกษตรกรในการทำการเกษตรอินทรีย์	
สนใจ	100.00
● ชนิดของเกษตรอินทรีย์ที่เกษตรกรสนใจ	
ใช้สารเคมีระดับปลดปล่อยมาก	62.50
ไม่ใช้สารเคมี	37.50
● การทำการเกษตรอินทรีย์ในหมู่บ้าน/ตำบล	
ไม่มี	50.00
มี	50.00
● ความสนใจของเกษตรกรที่จะทำการเกษตรแบบพอเพียง	
สนใจ	87.50
ไม่แน่ใจ	12.50
● การรวมกลุ่มกันผลิตหรือจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรในหมู่บ้าน	
ไม่มี	100.00
● เกษตรกรมีการเลี้ยงสัตว์ไว้เพื่อจำหน่ายเป็นรายได้	
ไม่เลี้ยง	62.50
เลี้ยง	37.50
● ชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง	
โคเนื้อ	66.67
ปลา	66.67
สัตว์ปีก	66.67
● บริการจากกรมพัฒนาที่ดินที่เกษตรกรในหมู่บ้าน/ตำบล เคยได้รับ	
มี	62.50
ไม่มี	37.50
● ชนิดของบริการที่ได้รับจากกรมพัฒนาที่ดิน	
ปูยหมัก	80.00
ผลิตภัณฑ์ปรับปรุงบำรุงดิน(สารเร่ง พด. ต่างๆ)	80.00
คำแนะนำวิธีการปรับปรุงบำรุงดิน	60.00
คำแนะนำ/ความช่วยเหลือจากหน่วยงานอาสา	40.00
เข้ารับการฝึกอบรม/ดูงาน	40.00
ตรวจสอบสภาพดิน	40.00
ไถกลบดอซัง	40.00
เมล็ดพันธุ์พืชปูยสด	20.00

ตารางที่ 5-1 (ต่อ)

รายการ	ร้อยละ
● การพัฒนาแหล่งน้ำในหมู่บ้าน เกษตรกรคิดว่ากรมพัฒนาที่ดินควรสนับสนุน/ สนับสนุน/ช่วยเหลือ	100.00
● ประเภทแหล่งน้ำที่เกษตรกรต้องการให้กรมพัฒนาที่ดินช่วยเหลือ ได้แก่ วางแผนท่อ/คลอง/ระบบส่งน้ำ	75.00
บุดลอกแหล่งน้ำ	62.50
บ่อ สำโนไรร์นา	25.00
● ความเต็มใจของเกษตรกรที่จะปลูกหญ้าแฟกเพื่อป้องกันรักษาหน้าดินและอนุรักษ์น้ำ ขินดี	75.00
ไม่แน่ใจ	12.50
ไม่ขินดี	12.50
● เหตุผลที่เกษตรกรไม่ขินดีปลูกหญ้าแฟก พื้นที่ราบไม่ลาดชันจึงไม่มีปัญหาดินถูกชะล้างพังทลาย	100.00
● เกษตรกรเชershั่งทราบเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ปรับปรุงบำรุงดิน ของกรมพัฒนาที่ดิน เคย	62.50
ไม่เคย	37.50
เกษตรกรที่ทราบข้อมูลผลิตภัณฑ์ของกรมพัฒนาที่ดินเคยทดลองใช้	100.00
● บุคคล/สื่อที่แนะนำให้เกษตรกรใช้ผลิตภัณฑ์ของกรมพัฒนาที่ดิน หนอดินหมู่บ้าน/ตำบล	100.00
เจ้าหน้าที่กรมพัฒนาที่ดิน	80.00
เพื่อนบ้าน/ญาติ	40.00
เจ้าหน้าที่เกษตรอาเภอ/ตำบล และ/หรือเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานอื่น	20.00
สื่อต่างๆ	20.00
● ชนิดผลิตภัณฑ์บำรุงดินของกรมพัฒนาที่ดินที่เกษตรกรต้องการใช้ เมล็ดพันธุ์พืชปุ๋ยสด	62.50
สารเร่ง พค.1 ใช้ทำปุ๋ยหมัก	62.50
สารปรับปรุงบำรุงดิน พค.4 ใช้ปรับปรุงดินเพื่อการเกษตร	62.50
สารเร่ง พค.6 ใช้มักเศษอาหารเหลือทิ้ง/ตักกลิ้นเหม็นในกองสัตว์และบำบัดน้ำ	50.00
สารเร่ง พค.2 ใช้ทำปุ๋ยอินทรีย์น้ำ	37.50
สารเร่ง พค.3 ใช้ผลิตเชื้อจุลินทรีย์ควบคุมโรคพืช	37.50
สารเร่ง พค.7 ใช้ผลิตสารป้องกันแมลงศัตรูพืช	37.50
สารเร่ง พค.8 เชื้อจุลินทรีย์ละลายฟอสฟอรัสในดิน	37.50
สารเร่ง พค.5 ใช้ผลิตสารกำจัดวัชพืช/หญ้าต่างๆ	25.00
สารเร่ง พค.9 เชื้อจุลินทรีย์เพิ่มความเป็นประ予以ชีว์ของฟอสฟอรัสในดินเปรี้ยว	25.00
สารเร่ง พค.10 สารปรับปรุงดินทรัพย์ (ทำไว้ให้ดินอ่อนนุ่ม) และรักษาความชื้นได้มาก	25.00

ที่มา : จากการสำรวจ , 2551

5.2 ปัญหาและความต้องการของเกษตรกร

5.2.1 ปัญหาในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรและการครองชีพ

จากการสำรวจข้อมูลเกษตรกรตัวอย่าง พบว่าเกษตรกรในตำบลประสบปัญหาที่สำคัญ ส่องประการ ได้แก่ ปัญหาในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรและด้านการครองชีพซึ่งปัญหาด้าน การเกษตรมีเกษตรกรตัวอย่างที่ประสบปัญหาร้อยละ 87.50 ของเกษตรกรตัวอย่างทั้งหมด โดย ปัญหาที่สำคัญที่เกษตรกรตัวอย่างประสบเป็นอันดับหนึ่ง ได้แก่ ปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำ และ ต้นทุนการผลิตสูง มีสัดส่วนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 100.00 ของจำนวนเกษตรกรตัวอย่างทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ ปัญหาศัตรูพืชบุก抢 ปัจจัยการผลิตราคาสูง และวัชพืชมากซึ่งมีสัดส่วนเท่ากันคิด เป็นร้อยละ 71.43 ตามลำดับ ที่เหลือเป็นปัญหาอื่นๆ ที่แตกต่างกันไป ส่วนปัญหาด้านการครองชีพ แล้วด้านอื่นๆ มีเกษตรกรตัวอย่างประสบปัญหาร้อยละ 50.00 ของเกษตรกรตัวอย่างทั้งหมด โดย ปัญหาที่สำคัญที่เกษตรกรตัวอย่างประสบเป็นอันดับหนึ่ง ได้แก่ ค่าครองชีพสูงคิดเป็นร้อยละ 100.00 ของเกษตรกรตัวอย่างที่ประสบปัญหาด้านการครองชีพและด้านอื่นๆ รองลงมา ได้แก่ รายได้ น้อยกว่ารายจ่าย ว่างงานหลังฤดูกาลเก็บเกี่ยวและปัญหาไม่มีอาชีพเสริม มีหนี้สินคิดเป็นร้อยละ 75.00 50.00 และ 25.00 ดังตารางที่ 5-2

5.2.2 ความต้องการความช่วยเหลือและส่งเสริมจากทางราชการ

จากการสำรวจข้อมูลเกษตรกรตัวอย่าง พบว่ามีเกษตรกรตัวอย่างทั้งหมดต้องการความ ช่วยเหลือจากทางราชการร้อยละ 100.00 ของเกษตรกรตัวอย่างทั้งหมดซึ่งความต้องการความ ช่วยเหลือที่เกษตรกรตัวอย่างต้องการเป็นอันดับหนึ่ง ได้แก่ จัดทำปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ย ยา ในราค ยุติธรรม และให้ลดค่าครองชีพ เช่น ลดค่าไฟฟ้า ค่าประปา ค่าน้ำมันซึ่งมีสัดส่วนเท่ากันคิดเป็นร้อย ละ 75.00 ของเกษตรกรตัวอย่างที่ต้องการความช่วยเหลือ รองลงมา ได้แก่ ปลดหนี้ให้เกษตรกร ส่งเสริมแนะนำเกี่ยวกับการปรับปรุงบำรุงดิน และปรับปรุงราคากลางซึ่งมีสัดส่วนเท่ากันคิดเป็น ร้อยละ 62.50 ที่เหลือเป็นความต้องการที่แตกต่างกันไป ดังตารางที่ 5-2

**ตารางที่ 5-2 ปัญหาและความต้องการของเกษตรกร ตำบลลัวด็อก อําเภอโนนรमย์
จังหวัดชัยนาท**

รายการ	ร้อยละ
● ปัญหาในการประกอบอาชีพการเกษตร	
มี	87.50
ไม่มี	12.50
● ที่ไม่มีปัญหาด้านการประกอบอาชีพได้แก่	
ราคายอดผลิตตกต่ำ	100.00
ต้นทุนการผลิตสูง	100.00
ศัตรูพืชรบกวน	71.43
วัชพืชมาก	71.43
ปัจจัยการผลิตราคาสูง	71.43
● ปัญหาด้านการคงของข้าวและด้านอื่นๆ	
ไม่มี	50.00
มี	50.00
● ที่มีปัญหาด้านการคงของข้าวฯ ได้แก่	
ค่าคงของข้าวสูง	100.00
รายได้น้อยกว่ารายจ่าย	75.00
ว่างงานหลังฤดูกาลเก็บเกี่ยว	50.00
ไม่มีอาชีพเสริม	25.00
● ความต้องการให้ทางราชการเข้ามาส่งเสริมหรือช่วยเหลือ	
ต้องการ	100.00
● ถ้าควรเข้ามาช่วยเหลือ/ส่งเสริมได้แก่	
ด้านการประกอบอาชีพการเกษตร	
จัดทำปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ย ยา ในราคายุติธรรม	75.00
ประกันราคาผลผลิต/พยุงราคาผลผลิต	62.50
ส่งเสริมและแนะนำเกี่ยวกับการปรับปรุงบำรุงดิน	62.50
ปลด/ลดหนี้ให้เกษตรกร	62.50
ด้านการคงของข้าวและด้านอื่นๆ	
ให้ลดค่าคงของข้าว เช่น ลดค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา ค่าน้ำมัน	75.00

ที่มา : จากการสำรวจ , 2551

5.3 ศักยภาพของพื้นที่

ศักยภาพของพื้นที่ ได้จากการศึกษาและวิเคราะห์สภาพในพื้นที่ของตำบลที่เป็นจุดแข็ง และจุดอ่อน รวมทั้งปัจจัยภายนอกที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดในการพัฒนาด้านต่างๆ ข้อมูลที่ศึกษาได้จากข้อมูลปัจจุบันภูมิที่สำรวจในพื้นที่ประกอบกับข้อมูลทุติยภูมิจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นโยบายของรัฐระดับต่างๆ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาการเกษตรระดับตำบล แผนพัฒนา 3 ปี องค์กรบริหารส่วนตำบล แผนงานและโครงการต่างๆ เป็นต้น ได้ผลการศึกษาดังนี้

ด้านทรัพยากรธรรมชาติ

จุดแข็ง

- สภาพพื้นที่อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยา ซึ่งเป็นพื้นที่รับลุ่มน้ำด้วยมีความอุดมสมบูรณ์สูง
- ทรัพยากรดินส่วนใหญ่เป็นดินเหนียวที่มีความลึกมาก มีความเหมาะสมสูงต่อการทำเกษตร โดยเฉพาะทำนาและขุคร่องทำสวน
- มีทรัพยากรน้ำที่ได้จากแหล่งน้ำธรรมชาติของแม่น้ำเจ้าพระยาและลำน้ำสาขา ประกอบกับน้ำคลื่นทะเลทราย ของโครงการชลประทานเจ้าพระยาใหญ่
- สภาพพื้นที่และสภาพภูมิอากาศเอื้อให้สามารถทำการเกษตรได้ตลอดทั้งปี โดยเฉพาะทำนาปลูกข้าว
- ทรัพยากรดินและสภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อการปลูกไม้ผล โดยเฉพาะส้ม โอพันธุ์ขาวแตงกว่า เป็นเอกลักษณ์เด่นของพื้นที่ (สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์)

จุดอ่อน

- พื้นที่ของตำบลไม่มีทรัพยากรป่าไม้ โดยไม่มีพื้นที่ที่มีสภาพป่าจุบันเป็นป่าไม้และไม่มีพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมาย รวมถึงป่าชุมชน อันจะส่งผลต่อสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศของพื้นที่
- เกษตรกรบางส่วนมีการใช้ทรัพยากรดินและน้ำ โดยขาดความตระหนักรถการบริหารจัดการ เพื่อให้สามารถใช้ทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่าและยั่งยืน เช่น การทำนาปลูกข้าวอย่างต่อเนื่อง โดยมิได้มีการฟื้นฟูและปรับปรุงสภาพดินและการใช้ทรัพยากรน้ำโดยที่ไม่ได้คำนึงถึงน้ำดินทุนและกลุ่มผู้ใช้น้ำรายอื่น
- พื้นที่มีประสบภัยปัญหาอุทกภัยเป็นประจำ เนื่องจากยังขาดระบบป้องกันภัยที่สมบูรณ์
- พื้นที่ของตำบลมีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่าน เป็นทางผ่านของน้ำในฤดูน้ำ高涨ทำให้ประสบปัญหาน้ำท่วม ให้บ่ำเข้าท่วมพื้นที่เป็นประจำ

- ทรัพยากรคินส่วนใหญ่เป็นคินเหนียว มีการระบายน้ำเลวส่งผลให้อืดต่อน้ำท่วมขังเป็นเวลานาน ในฤดูน้ำหลาก

โอกาส

- นโยบายกระตุนเศรษฐกิจของประเทศไทย มุ่งพัฒนาถึงโครงสร้างพื้นฐานการจัดการทรัพยากรคิน และน้ำ เป็นโอกาสให้ทรัพยากรได้ถูกใช้และคุ้มแลอย่างถูกต้อง
- เนื่องจากวิกฤตภาวะโลกร้อน ทำให้รัฐบาลและนานาประเทศมีนโยบายและมาตรการต่างๆ เพื่ออนุรักษ์พื้นฟูและส่งเสริมคุณภาพการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะทรัพยากรคิน น้ำและป่าไม้ เช่น การปลูกต้นไม้เพิ่มพื้นที่ป่าไม้ การรณรงค์ไม่เผาวัสดุเหลือค้านทางการเกษตร (รณรงค์ไม่เผาตօซัง)
- มีหน่วยงานของรัฐบาล รับผิดชอบด้านทรัพยากรธรรมชาติและมีหน่วยงานเอกชน องค์กรต่างๆ ร่วมมือกันคุ้มครองป้อง รณรงค์ให้มีการจัดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าและอย่างยั่งยืน

อุปสรรค/ข้อจำกัด

- นโยบายที่ดิน กำหนดให้ที่ดิน ซึ่งเป็นทรัพยากรคิน เป็นสินทรัพย์ที่มีค่า มีราคาและมีเจ้าของ เป็นอุปสรรคทำให้การบริหารจัดการทรัพยากรอื่นๆ ทำได้ยาก โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีการใช้ที่ดินอย่างเข้มข้น
- สภาพภูมิอากาศปัจจุบันมีความแปรปรวนและมักเกิดปัญหาภัยแล้งสลับกับอุทกภัยสร้างความเสียหายเป็นประจำ

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ชุดแข็ง

- พื้นที่ของตำบลทั้งหมดอยู่ในเขตชลประทาน ที่สามารถทำการเกษตร ได้ตลอดปี
- มีระบบสาธารณูปโภคอำนวยความสะดวกที่จำเป็น ทั้งระบบโครงข่ายคมนาคม (ถนน โทรศัพท์) ไฟฟ้า และน้ำประปา รวมถึงทางลารเรียงผลผลิตจากไร่นาสู่ตลาด ครอบคลุมทั้งตำบล
- มีหน่วยงานคุ้มครองและบริการด้านการศึกษาและสาธารณสุขทั่วถึงทั้งตำบล
- มีองค์กรส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบคุ้มครองระบบโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ตำบล

ชุดอ่อน

- ในบางพื้นที่ชุมชนบังตาดความร่วมมือ ในการช่วยกันจัดการดูแลระบบ โครงการสร้างพื้นฐานที่เป็นสาธารณะสมบัติ
- เนื่องจากสภาพพื้นที่เป็นที่รกร้างลุ่มและเนื้อดินหนานิยามไม่เหมาะสมกับการก่อสร้าง ทำให้การสร้างถนน คลองชลประทาน รวมถึงสาธารณูปโภคต้องมีต้นทุนและค่าบำรุงรักษาสูง
- บังตาดระบบป้องกันอุทกภัยที่มีประสิทธิภาพ ทำให้พื้นที่ต้องประสบภัยน้ำท่วมเป็นประจำและ ในบางปี ทำให้พื้นที่ทางการเกษตรเสียหายรุนแรง

โอกาส

- รัฐบาลมีนโยบายกำหนดให้ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตอาหารของโลก (ค้าไทยสู่ครัวโลก) ทำให้ รัฐบาลต้องดูแลและพัฒนาโครงการสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร โดยเฉพาะในพื้นที่ของตำบลซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของแหล่งผลิตข้าวเพื่อการส่งออก
- เนื่องจากทำเลที่ตั้งของตำบลอยู่ใกล้เมืองหลวงศูนย์กลางของประเทศไทย ทำให้โอกาสกว่าที่จะ ได้รับการพัฒนาโครงการสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า โทรศัพท์ การคมนาคม ขนส่ง

อุปสรรค/ข้อจำกัด

- เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนา การลงทุนในระบบ โครงการสร้างพื้นฐานให้ สมบูรณ์ทั่วถึง จำเป็นต้องใช้เวลาและเงินกับฐานะทางการเงินของประเทศไทย
- การบริหารประเทศ ภาคการเมืองขาดเสถียรภาพทำให้การพัฒนาประเทศโดยเฉพาะ โครงการสร้างพื้นฐานที่เป็นโครงการขนาดใหญ่ ได้รับผลกระทบ

ด้านเศรษฐกิจ

ชุดแข็ง

- ตามข้อมูลเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ. 1) ประชากรในตำบลวัดโคง มีรายได้เฉลี่ยไม่ต่ำ กว่า 23,000 บาทต่อปีต่อคน ร้อยละ 99.40 ของประชากรทั้งหมด
- เกษตรกรรมมีความชำนาญในการทำนาปีและนาปรัง นอกจากนี้ยังมีการปลูกไม้ผล มันสำปะหลัง และอ้อยโรงงาน เกษตรกรที่สำรวจทั้งหมดจึงไม่ต้องการเปลี่ยนชนิดพืชเดิมเป็นพืชอื่น สาหกรรม เพาะปลูกพืชเดิมมีราคาผลผลิตต่ำ ที่ดินไม่สามารถปลูกพืชอื่นได้แล้ว ไม่ต้องใช้เงินทุนมาก เป็นต้น

- เกษตรกรที่สำรวจส่วนใหญ่สนใจรับเทคโนโลยีใหม่และทราบวิธีการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรได้แก่ ไส้ปุ๋ยเคมีปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยชีวภาพและวัสดุต่างๆ เพื่อปรับปรุงบำรุงดิน เปลี้ยนพันธุ์ใหม่และเข้ารับการฝึกอบรม ตามลำดับ

จุดอ่อน

- เกษตรกรส่วนใหญ่ทำการเกษตรเชิงเดียว รองลงมาคือ ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลังและอ้อยในงาน
- เกษตรกรที่สำรวจทั้งหมดไม่นิยมเลี้ยงสัตว์เพื่อจำหน่ายเป็นรายได้
- ขาดอำนาจต่อรองในการจำหน่ายผลผลิต เพราะการรวมกลุ่มอาชีพยังมีน้อยและบางกลุ่มยังไม่เข้มแข็ง ทำให้ถูกผู้รับซื้อเอาเปรียบ โดยคงราคาผลผลิตให้ต่ำ
- เกษตรกรขาดความรู้ในด้านการจัดการเงินเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทำให้เกิดหนี้สินนอกระบบ และในระบบ
- คุณภาพผลผลิตยังไม่ดีเท่าที่ควร เพราะเมล็ดพันธุ์มีการสืบทอดต่อเนื่อง ทำให้คุณภาพลดลง ประกอบกับเกษตรกรยังยึดติดกับค่านิยมเดิม เช่นใช้สารเคมีปริมาณมากทำให้ลินเปลืองค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น โดยไม่จำเป็นและสารเคมีอาจตกค้างในผลผลิตข้าว

โอกาส

- เกษตรกรที่สำรวจส่วนใหญ่ให้ความสนใจในการทำการเกษตรแบบพอเพียงและส่วนใหญ่สนใจที่จะทำการอินทรีย์ ต้องการทำแบบใช้สารเคมีระดับปลอดภัย เกษตรกรครึ่งหนึ่งที่พบว่ามีผู้ทำการอินทรีย์อยู่ในหมู่บ้านซึ่งสามารถใช้เป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับผู้สนใจได้เป็นอย่างดี
- นโยบายรัฐบาลเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก มุ่งเน้นเศรษฐกิจพอเพียง
- นโยบายของรัฐบาลส่งเสริมการผลิตอาหารปลอดสารพิษ
- องค์กรบริหารส่วนตำบลมีแผนงานปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร โดยสร้างความหลากหลายในรูปแบบการบริหารจัดการ การผลิตและผลิตภัณฑ์ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนเพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้

อุปสรรค

- ขาดแคลนเงินทุนในการประกอบอาชีพ รวมถึงไม่มีแหล่งเงินทุนที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำ

- ด้านทุนการผลิตสูงขึ้นเนื่องจากปัจจัยการผลิตมีราคาสูง เช่น ค่าปูย ค่าสารเคมี พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ค่าจ้างแรงงานและค่าน้ำมันเชื้อเพลิง โดยเฉพาะน้ำมันเชื้อเพลิง ปุ๋ยเคมีและสารเคมีเนื่องจากต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ขณะที่ราคาผลผลิตตกต่ำ
- ราคากลางผลผลิตการเกษตรโดยเฉลี่ยว่า ขึ้นอยู่กับตลาดโลกและตลาดภูมิภาค การแก้ไขปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำจึงทำได้ลำบาก
- ภัยธรรมชาติและการแพร่ระบาดของศัตรุพืชทำให้ปริมาณผลผลิตที่ได้รับลดลง

ด้านสังคม

ชุดแข็ง

- ผู้นำชุมชนมีการบูรณาการร่วมกันพัฒนาตำบล เพิ่มศักยภาพในการพัฒนาให้มีความเจริญยิ่งขึ้น
- มีการพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนกลุ่มต่างๆ ในตำบลให้มีความเข้มแข็ง
- ผู้สูงอายุได้รับการดูแลเป็นอย่างดี โดยมีโครงการจัดสวัสดิการสังคมสงเคราะห์แก่ผู้ยากไร้ เพื่อการยังชีพ
- มีการส่งเสริมด้านกีฬาระหว่างหมู่บ้าน เช่น ฟุตบอล เปตอง และกีฬาพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนใช้เวลาว่างในการออกกำลังกาย เพื่อให้มีร่างกายแข็งแรงและเพื่อต้านยาเสพติด
- ส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น โดยจัดงานประเพณีต่างๆ เพื่อสืบทอดวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น

ชุดอ่อน

- ประชากรรวมทั้งเกษตรกรยากจน รายได้น้อยกว่ารายจ่ายขาดวินัยในการใช้จ่าย ค่าครองชีพสูงทำให้มีหนี้สินทึ้งในระบบและนอกระบบอย่างต่อเนื่อง
- ประชากรส่วนใหญ่จงใจศึกษาภาคบังคับ ทำให้มีความคิดในการแบ่งขันเพื่อประกอบอาชีพน้อยขาดความคิดหรือเริ่มไม่กล้าลงทุนและไม่มีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์
- ประชากรและเกษตรกรมีปัญหา względ งานหลังฤดูกาลเก็บเกี่ยว ไม่มีงานทำและไม่มีอาชีพเสริม
- มีปัญหายาเสพติดระบาด

โอกาส

- รัฐบาลให้ความสำคัญกับการดำเนินการแก้ไขปัญหาความยากจนภาคประชาชน

- รัฐบาลให้ความสำคัญกับการดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การจัดระเบียบสังคมและการทุจริตคอร์รัปชัน
- นโยบายผู้นำบริหารท้องถิ่น เน้นเสริมสร้างสุขภาพประชาชนให้เข้มแข็งเป็นภูมิคุ้มกันโรค ลดจำนวนผู้ป่วย สร้างส่วนราชการและสนานกีฬา
- มีโครงการด้านสังคมสงเคราะห์ขยายฐานการส่งเคราะห์ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ยากไร้ โอกาสรวมทั้งผู้ประสบภัยให้กวางขวางและมีประสิทธิภาพโดยเพิ่มสัดส่วนงบประมาณ

อุปสรรค

- การเปลี่ยนความเจริญจากภาคเกษตรกรรมไปสู่ภาคอุตสาหกรรม ตลอดจนการพัฒนาศึกษาซึ่งเน้นภาคธุรกิจอุตสาหกรรมมากกว่าเกษตรกรรม ทำให้สภาพสังคมเปลี่ยนไปและมีปัญหาอื่นๆ ตามมา เช่น ปัญหาการว่างงาน ปัญหาแพร่ระบาดของยาเสพติดและปัญหาเหล่านี้ตื้นเขิน เป็นต้น
- การกระจายอำนาจของส่วนภูมิภาคให้ท้องถิ่นยังไม่เต็มรูปแบบเนื่องจากท้องถิ่นยังไม่มีความพร้อมและศักยภาพการรองรับกำลังเริ่มต้น
- ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินการตามแผน
- จำนวนงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนไม่เพียงพอต่อจำนวนโครงการที่ประชาชนเสนอขอรับการช่วยเหลือในแต่ละปี
- ขาดการประสานความร่วมมือและความเข้าใจร่วมกันระหว่างหน่วยงานกับหน่วยงานและระหว่างหน่วยงานกับประชาชนทำให้การช่วยเหลือไม่ตรงกับความต้องการหรือเกิดความชำรุดสิ้นเปลืองงบประมาณโดยไม่จำเป็น

5.4 ข้อเสนอ/กลยุทธ์เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนา

จากการวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ ทำให้สามารถนำมาสร้างเป็นกลยุทธ์เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดแผนพัฒนาต่อไป กลยุทธ์ที่สร้างขึ้นจากการวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ที่เป็นตัวอย่าง ได้พอกล่าวไปดังนี้

กลยุทธ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติ

- มีการควบคุมคุณภาพและการใช้สารเคมีทางการเกษตรอย่างปลอดภัยไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในทรัพยากรดินและน้ำ เพื่อให้คุณภาพดินและน้ำมีความปลอดภัยต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

- ส่งเสริมให้มีการปรับปรุงทรัพยากรดินและน้ำ โดยการใช้เทคโนโลยีชีวภาพ ทดแทนหรือควบคู่กับการใช้ปุ๋ยเคมีหรือสารเคมีมีทางการเกษตรตามความจำเป็น อันจะส่งผลต่อมูลค่าการนำเข้าสารเคมีเกษตรให้ลดลงและสามารถใช้ทรัพยากรดินได้ยั่งยืนนานมากขึ้น
- ส่งเสริมให้มีการจัดการ การใช้ที่ดินตามความเหมาะสมและศักยภาพของที่ดินและดูแลให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างคุ้มค่า
- สร้างจิตสำนึกร่วมของชุมชน รวมถึงเยาวชนต่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและลั่งแฉล้ม
- รณรงค์ให้มีการปลูกต้นไม้ เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวและลดภาวะโลกร้อน
- ในส่วนของกรมพัฒนาที่ดิน ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการอบรมส่งเสริมแนะนำเกี่ยวกับการปรับปรุงดิน การอนุรักษ์ดินและน้ำ ให้ความรู้ด้านการเกษตรและรวมถึงการให้บริการปรับพื้นที่ทำการเกษตรให้เหมาะสม เพื่อให้ทรัพยากรสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ควรดำเนินการถ่ายโอนสาธารณูปโภค ให้องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นและชุมชน มีส่วนร่วมในการดูแลจัดการและบำรุงรักษา สาธารณูปโภคที่ใช้งานได้อย่างประสิทธิภาพหวานาน
- ในการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ต้องจัดทำประชาพิจารณ์ผ่านความเห็นชอบของชุมชน และให้ชุมชนผู้ซึ่งมีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วมมากที่สุด
- การดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่เกี่ยวข้องกับชุมชนและพื้นที่ท่องเที่ยวจะต้องมีการศึกษา ประเมินผลกระทบและมีการบูรณาการข้อมูล แผนปฏิบัติงานของหน่วยงานต่างๆ ให้สอดคล้องกันก่อนการดำเนินการ

กลยุทธ์ด้านเศรษฐกิจ

- ส่งเสริมการทำการเกษตร โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อส่งเสริมให้ครัวเรือนเกษตรมีความมั่นคงด้านอาหาร เน้นให้เกษตรกรรมรายได้เพื่อความเป็นอยู่ที่มั่นคง
- ถ่ายทอดความรู้ด้านการปรับปรุงบำรุงดินและส่งเสริมให้ใช้ปุ๋ยอินทรีย์และสารอินทรีย์ เช่นการทำ/การใช้ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยพืชสดและปุ๋ยชีวภาพตลอดจนน้ำสกัดชีวภาพเพื่อลดต้นทุนการผลิต ลดการใช้ปุ๋ยเคมีและสารเคมี โดยอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกรรู้ถึงคุณและโทษของการใช้สารเคมี นอกจากลดค่าใช้จ่ายแล้วยังเป็นการรักษาสภาพแวดล้อมได้อีกด้วย
- พัฒนาความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในการประกอบอาชีพให้แก่คนในชุมชน

- ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตรโดยสร้างความหลากหลายในรูปแบบการบริหารจัดการและผลิตภัณฑ์
- จัดทำปัจจัยการผลิตทางการเกษตรจำหน่ายแก่เกษตรกรและ/หรือกลุ่มเกษตรกรในราคายุติธรรม และส่งเสริมให้เกษตรกรรวมกลุ่มกันซึ่งปัจจัยและรวมกลุ่มกันจำหน่ายโดยมีคณะกรรมการ บริหารกองทุนเป็นผู้จัดการ
- ส่งเสริมให้เกษตรกรรมนักถึงการรวมกลุ่ม เพื่อมีอำนาจในการต่อรองราคา และให้การส่งเสริม และสนับสนุนสถาบันเกษตรกรให้เข้มแข็งเพื่อการเข้าถึงแหล่งทุนดอเบี้ยต่า
- ส่งเสริม สนับสนุนการจัดตั้งสหกรณ์ชุมชนหรือวิสาหกิจชุมชนเพื่อพัฒนาปัจจัยด้านความสามารถเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในการพัฒนาสินค้าเกษตร
- ส่งเสริมการทำไร่นาสวนผสมเพื่อลดปัจจัยราคาสินค้าและตลาด
- ปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตข้าวโดยคัดเลือกเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ดีไม่สืบทอดเมล็ดพันธุ์ติดต่อกันนานเกินไป ลดการใช้สารเคมีและส่งเสริมการใช้สารชีวภาพแทน

กลยุทธ์ด้านสังคม

- แก้ไขปัญหาความยากจน โดยใช้แนวพระราชดำริ “เศรษฐกิจพอเพียง” และ “เศรษฐกิจชุมชน พึ่งตนเอง” โดยให้ความรู้และส่งเสริมให้ชุมชนเข้าใจและดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
- ส่งเสริมการรวมกลุ่มทำกิจกรรมและมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาสังคมท้องถิ่นตนเอง
- ส่งเสริมให้ความรู้เรื่องการบริหารจัดการและการรวมกลุ่มของชุมชนเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพ ให้เข้มแข็ง
- มีการสร้างงานในช่วงเวลา nokดูภาคเกษตรเพื่อลดการทำงานและการอพยพของแรงงานออกนอกพื้นที่
- ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและสนับสนุนงบประมาณด้านการศึกษา การพัฒนาศูนย์เด็กเล็กและพัฒนาคุณภาพประชากรให้ได้รับโอกาสและความรู้เท่าเทียมกันเพื่อเสริมสร้างปัญญานำสู่การมีส่วนร่วม
- ให้ความรู้แก่ชุมชนโดยเฉพาะเยาวชนให้ปลดปล่อยจากยาเสพติด แก้ไข รณรงค์การป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยให้ประชาชนในชุมชนช่วยกันดูแลและสามาชิกในครอบครัวช่วยกันดูแล

บทที่ 6

เขตการใช้ที่ดิน

6.1 การกำหนดเขตการใช้ที่ดิน

ผลจากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรดิน ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรป่าไม้ สภาพการใช้ที่ดิน สภาพพื้นที่ ลักษณะภูมิอากาศ ตลอดจนความเหมาะสมของที่ดิน ด้านกายภาพ สภาพทางเศรษฐกิจสังคม ประกอบกับมาตรการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติมา พิจารณารวมกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ของจังหวัดและภูมายที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเกษตร สามารถนำมาสังเคราะห์กำหนดเป็นเขตการใช้ที่ดิน ตำบลวัดโคง อำเภอโนนรุม จังหวัดชัยนาท ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้เกิดการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสมและยั่งยืน ได้ดังนี้

1. เขตพื้นที่ป่าไม้

มีเนื้อที่ 161 ไร่หรือร้อยละ 0.81 ของพื้นที่ตำบล แบ่งเขตป่าไม้ได้ดังนี้

เขตพื้นที่ควรสงวนไว้เป็นพื้นที่ป่า

มีเนื้อที่ 161 ไร่หรือร้อยละ 0.81 ของพื้นที่ตำบล เป็นเขตพื้นที่ที่มีสภาพเป็นพื้นที่ป่าไม้อุดมสมบูรณ์ ซึ่งควรสงวนสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินให้คงสภาพเป็นป่าต่อไป เพื่อเสริมสร้างสมดุลของระบบนิเวศน์และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเพื่อความสวยงามของทัศนียภาพของชุมชนส่วนรวม แบ่งเป็นเขตย่อยดังนี้

1.1 เขตพื้นที่บำรุงรักษาสภาพป่า (หน่วยแพนที่ 131)

มีเนื้อที่ 31 ไร่หรือร้อยละ 0.16 ของพื้นที่ตำบล เป็นเขตพื้นที่ที่ยังมีสภาพเป็นป่าไม้อุดมสมบูรณ์ หรือพื้นที่สารสนประโยชน์ หรือพื้นที่ของเอกชน กำหนดไว้ให้คงสภาพเป็นป่าไม้ต่อไป หรือมีการใช้ประโยชน์โดยการทำการเกษตรร่วมกับพื้นที่ป่าไม้ในระบบวนเกษตร

ข้อเสนอแนะ ควรรักษาสภาพพื้นที่ปล่อยให้เป็นพื้นที่ป่าไม้ในบริเวณพื้นที่สาธารณะ ประโยชน์คุณภาพดี โดยองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นร่วมกับชุมชนและมีการร่วมมือเพื่อสร้างจิตสำนึกของชุมชนให้เห็นคุณค่าและหวังแห่งทรัพยากรธรรมชาติ ส่วนในพื้นที่ของเอกชนควรมีมาตรการโน้มน้าวให้เจ้าของที่ดินคงสภาพที่ดินเป็นพื้นที่ป่าไม้หรือใช้ประโยชน์ที่ดินแบบวนเกษตรเพื่อเสริมสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีของชุมชน

1.2 เขตพื้นฟูสภาพป่าด้วยการปลูกทดแทน (หน่วยแผนที่ 132)

มีเนื้อที่ 130 ไร่หรือร้อยละ 0.65 ของพื้นที่ตำบล เป็นเขตพื้นที่ที่มีสภาพเป็นป่าไม้เสื่อมโทรม อาจอยู่ในพื้นที่สาธารณประโยชน์หรือพื้นที่ของเอกชนกำหนดไว้ให้ปล่อยเป็นพื้นที่ป่าไม้ต่อไป และสมควรที่จะมีมาตรการฟื้นฟูสภาพป่า โดยการปลูกป่าเพิ่มเติมหรือทำการเกษตรที่ใช้ประโยชน์ร่วมกับพื้นที่ป่าเป็นระบบวนเกยตร

ข้อเสนอแนะ ควรรักษาสภาพพื้นที่ปล่อยให้เป็นพื้นที่ป่าไม้ในบริเวณพื้นที่สาธารณประโยชน์หรือมีการดูแลพื้นที่โดยองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นร่วมกับชุมชนและมีการรณรงค์ เพื่อสร้างจิตสำนึกของชุมชนให้เห็นคุณค่าและหวังแห่งทรัพยากรธรรมชาติ ส่วนในพื้นที่ของเอกชนควรมีมาตรการโน้มน้าวให้เจ้าของที่ดินคงสภาพที่ดินเป็นพื้นที่ป่าไม้หรือใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นระบบวนเกยตรเพื่อเสริมสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีของชุมชน

2. เขตพื้นที่การเกษตร

มีเนื้อที่ 16,885 ไร่หรือร้อยละ 84.94 ของพื้นที่ตำบล เป็นพื้นที่ทำการเกษตร นอกเขตป่าสงวนแห่งชาติหรือพื้นที่ที่ได้ดำเนินการปฏิรูปที่ดินแล้ว กำหนดขึ้นเพื่อเป็นเขตพัฒนาการผลิตทางการเกษตรเป็นหลัก สามารถแบ่งเป็นเขตต่างๆ ได้ดังนี้

เขตพื้นที่พัฒนาเกษตรกรรม

มีเนื้อที่ 15,794 ไร่หรือร้อยละ 79.46 ของพื้นที่ตำบล เป็นเขตพื้นที่ที่มีศักยภาพในการผลิตทางการเกษตรสูง เนื่องจากเป็นเขตเศรษฐกิจที่สำคัญในการผลิตข้าว พืชอาหารและพืชอุดสาหกรรมเพื่อการส่งออก มีระบบชลประทาน สามารถที่จะทำการเกษตร นอกฤดูฝน ประกอบกับระบบขนส่งผลผลิตและตลาดรับซื้อผลผลิตครอบคลุมทั่วทั้งพื้นที่ แบ่งเป็นเขตย่อยตามประเภทความเหมาะสมของการใช้ประโยชน์ที่ดิน ดังนี้

2.1 เขตพื้นที่ทำงานศักยภาพสูง (หน่วยแผนที่ 211)

มีเนื้อที่ 14,707 ไร่หรือร้อยละ 73.99 ของพื้นที่ตำบล สภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มที่ดินมีความเหมาะสมสูงในการทำงานปลูกข้าว พื้นที่ได้รับการปรับรูปแปลงนาและระบบน้ำชลประทานให้เหมาะสม ทำให้สามารถใช้เครื่องจักรช่วยในการทำการเกษตรได้

ข้อเสนอแนะ ควรพัฒนาการผลิตข้าวเพื่อการค้าและส่งออก โดยมีการเพิ่มศักยภาพการผลิตด้วยการใช้พันธุ์ดีจากแหล่งผลิตที่เชื่อถือได้ ประกอบกับการใช้ปุ๋ยคอก ปุ๋ยอินทรีย์ หรือปุ๋ยชีวภาพควบคู่กับการใช้ปุ๋ยเคมี ซึ่งจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปุ๋ย สามารถช่วยลด

ต้นทุนการผลิตโดยรวมได้ในพื้นที่ที่สามารถใช้น้ำชลประทาน นอกฤดูฝนความมีการวางแผนการผลิต การบริหารจัดการน้ำของกลุ่มผู้ใช้น้ำและเลือกชนิดพืชปลูก ตามปริมาณน้ำต้นทุนที่มีในแต่ละปี

2.2 เขตพื้นที่ปลูกพืชผักหรือไม้ยืนต้นศักยภาพสูง (หน่วยแผนที่ 213)

มีเนื้อที่ 1,087 ไร่หรือร้อยละ 5.47 ของพื้นที่ตำบล พื้นที่ค่อนข้างราบรื่นเป็นสันดินริมน้ำหรือพื้นที่ที่ปรับรูปโดยการยกดองปลูกพืชเพื่อแก้ปัญหาน้ำท่วมขัง มีความเหมาะสมของที่ดินและภูมิอากาศในการปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้นและพืชผัก ที่ให้ผลผลิตสูง

ข้อเสนอแนะ ผลผลิตทางการเกษตรพืชไม้ผลและพืชผัก ส่วนใหญ่เสียหายง่าย ไม่สามารถเก็บไว้ได้นาน จำเป็นต้องรีบจำหน่าย ดังนั้นในการผลิตเกษตรจะเป็นต้องคำนึงถึงเรื่องตลาดและความต้องการของผู้บริโภค เขตการผลิตนี้ควรอยู่ใกล้กับชุมชนหรือมีโรงงานแปรรูป นอกจากนี้เกษตรกรควรผลิตพืชแบบผสมผสาน โดยปลูกพืชหลายชนิด เพื่อลดความเสี่ยงในเรื่องของราคาและความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ

เขตพื้นที่เกษตรก้าวหน้า

มีเนื้อที่ 1,009 ไร่หรือร้อยละ 5.07 ของพื้นที่ตำบล เป็นเขตพื้นที่ทำการเกษตรโดยอาชีวนาฟ ที่ดินมีศักยภาพในการผลิตค่อนข้างสูง แต่อาจมีข้อจำกัดการใช้ประโยชน์น้ำดังนี้ ซึ่งสามารถแก้ไขได้ง่าย เช่น ดินขาดความอุดมสมบูรณ์หรือปฏิกิริยาดินไม่เหมาะสมเป็นต้น ลักษณะดินที่พบในที่ลุ่มส่วนใหญ่เป็นดินลึกถึงลึกมาก มีการระบายน้ำค่อนข้าง łatwo มีการใช้ประโยชน์ที่ดินในการทำนาปลูกข้าว ส่วนบริเวณที่เป็นที่ดินมีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบรื่นลึกถึงลึกมาก มีการระบายน้ำดีปานกลางถึงดี การใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่ใช้ปลูกพืช ไร่สามารถแบ่งเป็นเขตย่อยตามประเภทและความเหมาะสมของการใช้ที่ดินดังนี้

2.3 เขตทำนา (หน่วยแผนที่ 221)

มีเนื้อที่ 901 ไร่หรือร้อยละ 4.53 ของพื้นที่ตำบล สภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มและที่ดินมีความเหมาะสมปานกลางถึงสูงในการทำนาปลูกข้าวโดยอาชีวนาฟ

ข้อเสนอแนะ ควรพัฒนาทำการผลิตเพื่อการค้า โดยเพิ่มศักยภาพการผลิตด้วยการใช้พันธุ์ข้าวที่ดีจากแหล่งผลิตที่เชื่อถือได้ ประกอบกับการใช้ปุ๋ยคอก ปุ๋ยอินทรีย์หรือปุ๋ยชีวภาพ ควบคู่กับการใช้ปุ๋ยเคมี ซึ่งจะเห็นการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปุ๋ย สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตโดยรวมได้ นอกจากนี้เกษตรกรควรมีแหล่งน้ำ เช่น กระน้ำในไร่ น้ำเพื่อเก็บกักน้ำ สำหรับพืชที่ปลูก เพื่อลดความเสี่ยหายน้ำจากการที่ฝนตกช่วงและควรมีการบุคคลางระบายน้ำ ทำท่ออดตามถนนที่ตัดขวางทางน้ำ เพื่อระบายน้ำในพื้นที่เพื่อไม่ให้เกิดน้ำแซ่บเป็นเวลานาน

2.4 เขตพื้นที่ปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้น (หน่วยแผนที่ 223)

มีเนื้อที่ 108 ไร่หรือร้อยละ 0.54 ของพื้นที่ตำบล พื้นที่ค่อนข้างราบรื่นเป็นสันดินริมน้ำหรือพื้นที่ที่ปรับรูปโดยการยกกระองปลูกพืชเพื่อแก้ปัญหาน้ำท่วมขัง มีความเหมาะสมของที่ดินและภูมิอากาศในการปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้น ที่ให้ผลผลิตสูง

ข้อเสนอแนะ ผลผลิตทางการเกษตรพืชไม้ผล ส่วนใหญ่เสียหายง่ายไม่สามารถเก็บไว้ได้นาน จำเป็นต้องรีบจำหน่าย ดังนั้นในการผลิตเกษตรกรจำเป็นต้องคำนึงถึงเรื่องตลาดและความต้องการของผู้บริโภค เนื่องจากน้ำท่วมขังจะส่งผลกระทบต่อการผลิตและมีผลต่อการค้าขาย การจัดการตลาด ทำให้ขาดตลาดและขาดรายได้ ควรจัดการตลาดอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ลดความเสี่ยงในเรื่องของราคาและความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ

เขตพื้นที่เร่งรัดพัฒนาการเกษตร

มีเนื้อที่ 82 ไร่หรือร้อยละ 0.41 ของพื้นที่ตำบล เป็นพื้นที่ทำการเกษตรโดยอาศัยน้ำฝน กำหนดให้เป็นเขตเกษตรกรรมที่ต้องมีการดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เป็นข้อจำกัดของการใช้ที่ดินค่าใช้จ่าย เช่น ปัญหาทางกายภาพ เช่นดินเป็นทรายทำให้มีความสามารถดูดซึมน้ำและมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ หรือสภาพพื้นที่มีความลาดชัน ทำให้สูญเสียหน้าดินและความอุดมสมบูรณ์ อันจะส่งผลให้ผลผลิตทางการเกษตรที่ได้ดูดซึมน้ำในระดับต่ำ จำกัดด้วยความสามารถดูดซึมน้ำของพื้นที่ ที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการพัฒนาปรับปรุงเพิ่มศักยภาพของพื้นที่ให้สามารถเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรให้สูงขึ้น รวมถึงมีมาตรการป้องกันความเสี่ยง ไม่ให้ดิน流失 ไม่ให้ดินดัดแปลงเป็นเขตย่อยตามประเภทและความเหมาะสมของการใช้ประโยชน์ที่ดินดังนี้

2.5 เขตพื้นที่ปลูกไม้ยืนต้นหรือไม้โตเร็วศักยภาพต่ำ (หน่วยแผนที่ 233)

มีเนื้อที่ 82 ไร่หรือร้อยละ 0.41 ของพื้นที่ตำบล สภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลดลาดลุกคลื่นลอนชัน จนถึงเนินเขา ที่ดินมีศักยภาพค่อนข้างต่ำ เนื่องดินปนทรายและมีก้อนกรวดปะปนทำให้พื้นที่ปลูกไม้โอกาสเสี่ยงต่อการขาดน้ำในช่วงที่ฝนตกช่วงเป็นเวลานาน ในการปลูกพืชจำเป็นต้องมีการเตรียมดินหรือหลุมปลูกอย่างประณีต ทำให้เสียค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูง เพื่อให้ได้ผลผลิตที่เหมาะสม เทคนิคดินมีความเหมาะสมแก่การปลูกไม้ยืนต้น/ไม้โตเร็วเพื่อสร้างเป็นสวนป่าเศรษฐกิจต่างๆ

ข้อเสนอแนะ ควรเป็นพื้นที่เป้าหมายในการเร่งรัดพัฒนาการเกษตรและส่งเสริมให้เกษตรกรมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำที่เหมาะสมต่อสภาพพื้นที่ เพื่อเป็นการรักษาหน้าดิน น้ำและความชื้นของดินให้เป็นประโยชน์ต่อพืชที่ปลูก ตลอดจนมีแนวทางแก้ไขดินมีปัญหา เพื่อให้ได้ผลผลิตที่คุ้มค่าต่อการลงทุน โดยการเลือกชนิดและพันธุ์พืชที่เหมาะสมประกอบกับการใช้

เทคโนโลยีชีวภาพ เช่น การใช้ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยอินทรีย์ พืชปุ๋ยสอดคล้องกับการใช้ปุ๋ยเคมี เพื่อให้การใช้ปุ๋ยมีประสิทธิภาพมากที่สุดอันจะส่งผลต่อการลดต้นทุนการผลิต โดยรวมได้

3. เขตพื้นที่ชุมชน

มีเนื้อที่ 1,516 ไร่หรือร้อยละ 7.63 ของพื้นที่ตำบล แบ่งเป็นเขตย่อยดังนี้

3.1 เขตพื้นที่ชุมชนเมือง (หน่วยแผนที่ 310)

มีเนื้อที่ 343 ไร่หรือร้อยละ 1.73 ของพื้นที่ตำบล เป็นพื้นที่ที่มีประชากรหนาแน่น เช่น เขตเทศบาล ย่านการค้า รวมถึงสถานที่ราชการต่างๆ

3.2 เขตพื้นที่ชุมชนชนบท (หน่วยแผนที่ 320)

มีเนื้อที่ 1,173 ไร่หรือร้อยละ 5.90 ของพื้นที่ตำบล เป็นพื้นที่ที่มีประชากรหนาแน่น น้อย เป็นชุมชนชนบท ที่มีการตั้งบ้านเรือนใกล้กับพื้นที่ทำการเกษตร

ข้อเสนอแนะ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นควรที่จะศึกษาถึงปัญหาและความต้องการของพื้นที่ โดยยึดหลักวิชาการผนวกกับศักยภาพของพื้นที่และชุมชน ประกอบกับข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ เพื่อกำหนดทิศทางพัฒนาและการขยายตัวของชุมชนให้สอดคล้องกับทรัพยากรต่างๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับชุมชนอย่างยั่งยืน

4. เขตพื้นที่อุตสาหกรรม

ในพื้นที่ตำบลนี้ไม่มีเขตพื้นที่อุตสาหกรรม

5. เขตพื้นที่แหล่งน้ำ

มีเนื้อที่ 1,315 ไร่หรือร้อยละ 6.62 ของพื้นที่ตำบล เป็นพื้นที่แหล่งน้ำ เช่น ห้วย หนอง คลอง บึง ตามธรรมชาติ รวมถึงแหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น คลองชลประทาน อ่างเก็บน้ำ สารน้ำ ในไรerna เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ ควรมีมาตรการในการดูแลแหล่งน้ำในพื้นที่ให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชน โดยมีการบุคลากรและชุมชนร่วมมือร่วมใจ เพื่อที่ให้แหล่งน้ำที่มีสามารถช่วยเก็บกักน้ำไว้เพื่อการเกษตร การประมงและการพักผ่อนของคนในชุมชน ตลอดจนทางน้ำทำหน้าที่ช่วยระบายน้ำในช่วงหน้าฝนได้

ตารางที่ 6 -1 เขตการใช้ที่ดินตำบลลวัดโคง อําเภอโนนรमย์ จังหวัดชัยนาท

เขตการใช้ที่ดิน	เนื้อที่	
	ไร่	หécตัล
1. เขตพื้นที่ป่าไม้	161	0.81
เขตพื้นที่ควรสงวนเป็นพื้นที่ป่า (นอกเขตป่าไม้ตามกฎหมาย)	161	0.81
1.1 เขตพื้นที่บำรุงรักษาสภาพป่า (หน่วยแผนที่ 131)	31	0.16
1.2 เขตพื้นที่ฟื้นฟูสภาพป่าด้วยการปลูกทดแทน (หน่วยแผนที่ 132)	130	0.65
2. เขตพื้นที่การเกษตร	16,885	84.94
เขตพื้นที่พัฒนาเกษตรกรรม(ศักยภาพสูง)	15,794	79.46
2.1 เขตพื้นที่ทำนาศักยภาพสูง (หน่วยแผนที่ 211)	14,707	73.99
2.2 เขตพื้นที่ปลูกพืชผักหรือไม้ยืนต้นศักยภาพสูง (หน่วยแผนที่ 213)	1,087	5.47
เขตพื้นที่เกษตรกรรมทั่วไป	1,009	5.07
2.3 เขตพื้นที่ทำนา (หน่วยแผนที่ 221)	901	4.53
2.4 เขตพื้นที่ปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้น (หน่วยแผนที่ 223)	108	0.54
เขตพื้นที่ร่องรอยการเกษตร	82	0.41
2.5 เขตพื้นที่ปลูกไม้ยืนต้นหรือไม้โตเร็วศักยภาพต่ำ (หน่วยแผนที่ 233)	82	0.41
3. เขตพื้นที่ชุมชน	1,516	7.63
เขตพื้นที่ชุมชนเมือง (หน่วยแผนที่ 310)	343	1.73
เขตพื้นที่ชุมชนชนบท (หน่วยแผนที่ 320)	1,173	5.90
4. เขตพื้นที่อุตสาหกรรม (หน่วยแผนที่ 400)	-	-
5. เขตพื้นที่แหล่งน้ำ (หน่วยแผนที่ 500)	1,315	6.62
รวม	19,877	100.00

6.2 แผนการพัฒนาที่ดินเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตด้านการเกษตร

การที่จะให้เขตการใช้ที่ดินระดับตำบลที่กำหนดบรรลุเป้าหมายจำเป็นต้องมีแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรด้านต่างๆ ทั้งด้านการพัฒนาการเกษตรทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับด้านการพัฒนาด้านการเกษตร มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร พร้อมทั้งมีการจัดการที่ดินและสิ่งแวดล้อมให้สามารถใช้ที่ดินได้อย่างยั่งยืนด้วย ทั้งนี้ในด้านของ

งานพัฒนาที่ดินควรที่จะต้องดำเนินการพัฒนาในเขตพื้นที่การเกษตรตามศักยภาพของเขตการใช้ที่ดินที่กำหนด

ในเขตพื้นที่พัฒนาเกษตรกรรม หน่วยงานของรัฐจัดตั้งดูแลด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เช่น ระบบคลุประทานส่งและระบายน้ำ ระบบการขนส่งและลำเรียงผลผลิตรวมถึงการจัดรูปที่ดิน ให้มีความสัมพันธ์กันอันจะส่งผลต่อผลผลิตที่ได้ทั้งคุณภาพและปริมาณเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงการลดต้นทุนการผลิตและสิ่งแวดล้อม ดังนั้นการดำเนินการส่งเสริมการลดใช้ปุ๋ยเคมีและสารเคมีทางการเกษตร โดยการใช้เทคโนโลยีชีวภาพที่สามารถปรับเปลี่ยนเป็นเทคโนโลยีที่เหมาะสมหรือเทคโนโลยีชีวมวล ได้เข้าร่วมในขั้นตอนผลิต อันจะส่งผลถึงคุณภาพของผลผลิต และคุณภาพชีวิตของสังคมโดยรวม ได้

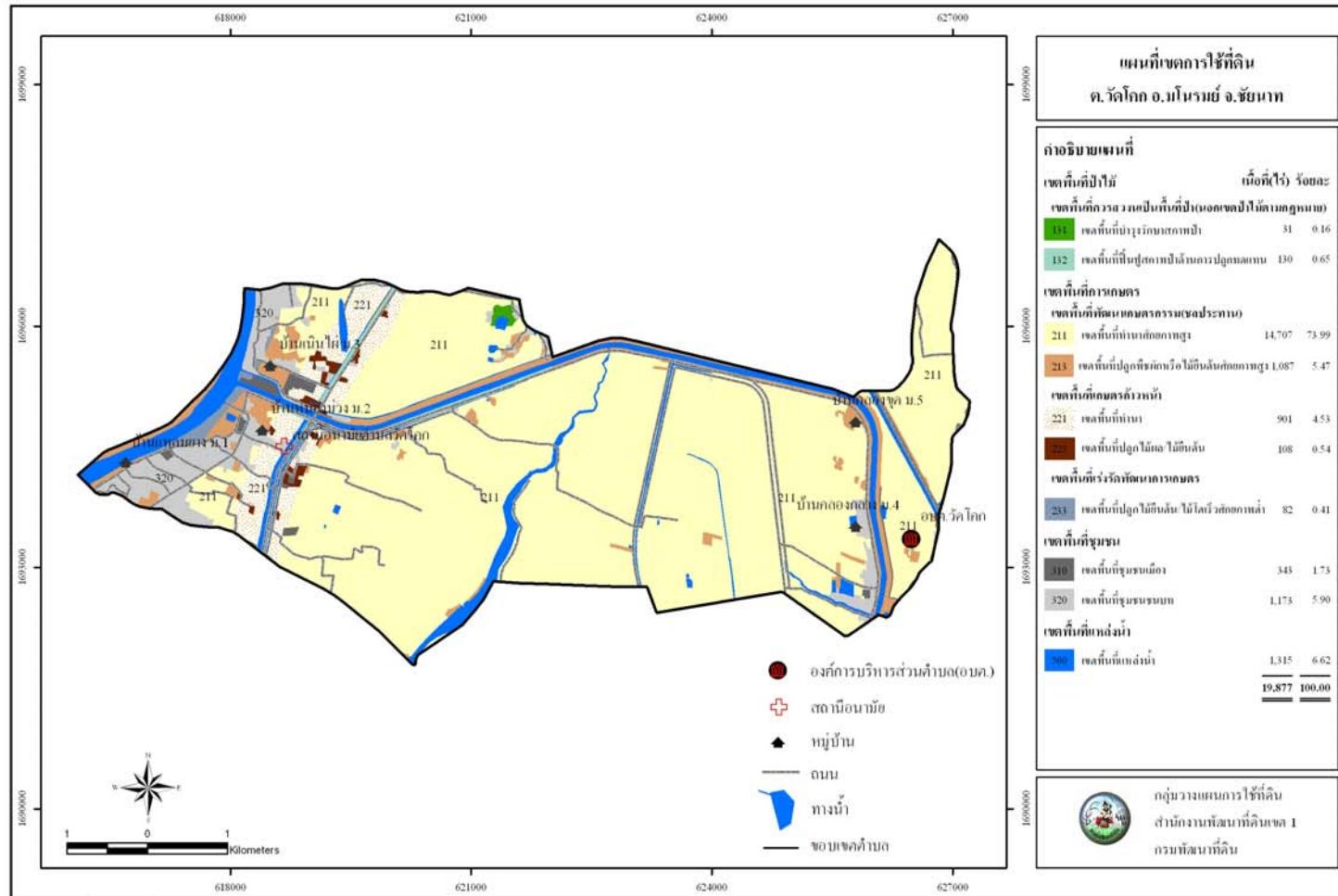
เขตพื้นที่เกษตรก้าวหน้ารัฐจะต้องหาแนวทางในการเพิ่มระบบโดยสร้างพื้นฐานที่จำเป็น โดยเฉพาะด้านระบบคลุประทาน เนื่องจากในเขตนี้อาศัยน้ำฝนเป็นหลัก มักจะประสบปัญหาภัยแล้งและปัญหาน้ำท่วมข้อเสียหายเป็นประจำความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ การจัดการน้ำให้เหมาะสมจะเป็นเรื่องจำเป็น นอกจากนี้การดำเนินการส่งเสริมและให้ความรู้แก่เกษตรกร ในเรื่องการจัดการพื้นที่การเกษตร การใช้ที่ดินและปุ๋ย การใช้เทคโนโลยีชีวภาพที่เหมาะสม ในการปรับปรุงบำรุงดิน เพื่อลดต้นทุนและช่วยเพิ่มผลผลิตให้สามารถผลิตเพื่อการค้าได้ ยังคงเป็นประเด็นสำคัญ

ส่วนในเขตพื้นที่เร่งรัดพัฒนาการเกษตรจะต้องเพิ่มมาตรการอนุรักษ์ดินและนำให้เข้มข้น เนื่องจากในเขตนี้มักจะพบปัญหาข้อจำกัดที่รุนแรง ทำให้ได้ผลตอบแทนจากการผลิตต่ำ หน่วยของรัฐที่เกี่ยวข้องจัดต้องช่วยเร่งดำเนินการช่วยให้เกษตรกรสามารถทำการเกษตรเพื่อเลี้ยงตัวได้ สำหรับมาตรการพัฒนาที่ดินที่ควรดำเนินการ คือ เพิ่มพื้นที่แหล่งน้ำในไร่นาและปรับปรุงบำรุงดิน โดยใช้เทคโนโลยีชีวภาพที่เหมาะสมร่วมกับการใช้ปุ๋ยเคมีในการผลิต ใช้วิธีการปรับปรุงระบบปลูกพืชให้เหมาะสม ป้องกันการเสื่อมโทรมของพื้นที่ และจะต้องใช้หลักมาตรการร่วมกัน เพื่อที่จะช่วยให้พื้นที่พื้นตัวและอุดมสมบูรณ์ได้เร็วขึ้น

6.3 ข้อเสนอแนะการนำแผนการใช้ที่ดินไปสู่การจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาที่ดิน

จากเขตการใช้ที่ดินที่กำหนดในการดำเนินการพัฒนาที่ดินเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตของตำบล หน่วยปฏิบัติ การที่มีหน้าที่รับผิดชอบสามารถนำไปตรวจสอบและขยายผลจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการเกษตรหรือแผนปฏิบัติการพัฒนาที่ดินในระดับตำบล โดยทำการสอบถามความคิดเห็น จัดทำประชาพิจารณ์ ทำความเข้าใจกับชุมชนหรือเกษตรกรที่เกี่ยวข้องถึงปัญหาและแนวทางในการจัดการในการไปแก้ปัญหาร่วมกันเพื่อให้ทราบถึงความเป็นไปได้ ความพร้อมของเกษตรกรในการ

แก้ไขปัญหาต่างๆ ในพื้นที่ดังกล่าว ควรมีการเลือกพื้นที่น่าร่องในการพัฒนาที่ดินเพื่อแก้ปัญหาแต่ละปัญหาแล้วขยายผลความสำเร็จของงานในการพัฒนาที่ดินไปสู่พื้นที่ใกล้เคียงที่มีปัญหานิลักษณะเดียวกัน เพื่อให้การพัฒนาที่ดินเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรครอบคลุมพื้นที่พืชเศรษฐกิจทั้งตำบลได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

รูปที่ 6-1 แผนที่เขตการใช้กัลน ตำบลวัดโกล อ.ขะนาก จ.อุบลราชธานี

บรรณานุกรม

กรมการปกครอง. 2551. **ข้อมูลจำนวนประชากรและบ้าน.** <http://www.dopa.go.th/TH/service.pnp>

กรมการพัฒนาชุมชน. 2549. **รายงานข้อมูล จปว.** ระดับตำบล ปี 2552-2554. กระทรวงมหาดไทย.

<http://www.cdd.go.th>

กรมชลประทาน. 2550. **ข้อมูลของเขตชลประทานจังหวัดชัยนาท.** กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

กรมพัฒนาที่ดิน. 2548. **รายงานการจัดการทรัพยากรดินเพื่อการปลูกพืชเศรษฐกิจหลักตามกลุ่มชุดดิน เล่ม 1 ดินบนพื้นที่ราบต่ำ.** กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

กรมพัฒนาที่ดิน. 2548. **รายงานการจัดการทรัพยากรดินเพื่อการปลูกพืชเศรษฐกิจหลักตามกลุ่มชุดดิน เล่ม 2 ดินบนพื้นที่ดอน.** กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช. 2550. **ข้อมูลป่าไม้ตามกฎหมาย.** กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม.

กรมอุตุนิยมวิทยา. 2552. **สถิติภูมิอากาศ พ.ศ. 2542-2551.** กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.

กองแผนที่และการพิมพ์. 2544. **ป่าไม้ควรตามติดตามรัฐมนตรี.** กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

บัณฑิต ตันศิริ. 2535. **แนวทางการวางแผนการใช้ที่ดิน.** เอกสารวิชาการ ฉบับที่ 3. กองวางแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

บัณฑิต ตันศิริ และ คำรรณ ไทรฟิก. 2542. **คู่มือการประเมินคุณภาพที่ดิน สำหรับพืชเศรษฐกิจ.** เอกสารวิชาการ ฉบับที่ 2/2535 : ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 3/2542. กองวางแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล. 2551. **แผนพัฒนาการเกษตรระดับตำบล ปี 2551-2553 ตำบลวัดโคง อําเภอโนนร่มยื่น จังหวัดชัยนาท.** กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

สำนักงานประมงจังหวัดชัยนาท. 2551. ข้อมูลสถิติประมงรายตำบลจังหวัดชัยนาท ปี 2550.

กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดชัยนาท. 2551. ข้อมูลสถิติการปศุสัตว์จังหวัดชัยนาท. กรมปศุสัตว์
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2547. ระบบข้อมูลสถิติระดับท้องถิ่น. สำนักนายกรัฐมนตรี.

http://service.nso.go.th/stat_tab/index

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชัยนาท. 2550. ทำเนียบโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดชัยนาท ปี . 2551.

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม.

สำนักสำรวจดินและวางแผนการใช้ที่ดิน. 2551. แผนที่การใช้ที่ดินประเทศไทย (เชิงเลข)
มาตราส่วน 1:25,000. กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

สำนักสำรวจดินและวางแผนการใช้ที่ดิน. 2550. แผนที่กลุ่มชุดดินประเทศไทย (เชิงเลข)
มาตราส่วน 1:25,000. กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

สำนักสำรวจดินและวางแผนการใช้ที่ดิน. 2548. มหาศจรรย์พันธุ์ดิน. กรมพัฒนาที่ดิน
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองโภค. จำนวนโนร์มย์ จังหวัดชัยนาท. แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2551-2553).
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย.

FAO. 1992. CROPWAT : A Computer Program for Irrigation Planning and Management
Irrigation and Drainage. Paper 46. Rome Italy.

FAO. 1993. Guidelines for Land-use planning. Rome Italy.

FAO. 2007. Land evaluation. Land and water discussion paper 6. Rome Italy.

ภาคผนวก

ตัวชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (ฉบับ)

ข้อมูล ฉบับ เป็นข้อมูลในระดับครัวเรือนที่จัดเก็บจากทุกครัวเรือนที่มีผู้อาศัยอยู่จริงในหมู่บ้าน ชุมชน ทั้งที่มีเลขที่บ้านและไม่มีเลขที่บ้านเป็นประจำทุกปี เพื่อแสดงถึงสภาพความจำเป็นพื้นฐานของ คนในครัวเรือนต่าง ๆ เกี่ยวกับคุณภาพการดำรงชีวิตที่ได้กำหนดมาตรฐานขึ้นต่อไปว่าคนควรจะมี คุณภาพชีวิตในแต่ละเรื่องอย่างไร ในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ ซึ่งโดยปกติคณะกรรมการอำนวยการงานพัฒนา คุณภาพชีวิตของประชาชน (พชช.) จะแต่งตั้งคณะทำงานซึ่งประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทุกภาคส่วน เพื่อช่วยกันปรับปรุงตัวชี้วัดและเกณฑ์ชี้วัดทุก 5 ปี ให้เหมาะสมกับเป้าหมายในการพัฒนา ประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในช่วงเวลานั้น ๆ เครื่องชี้วัดชุดที่ใช้จัดเก็บข้อมูล ฉบับ ปี 2550 นี้ช่วยให้ทราบถึงความต้องการพัฒนาในช่วงเวลาก่อนหน้า 5 ปี รวมถึงความต้องการพัฒนาในช่วงเวลาก่อตั้งมาจนถึงปัจจุบัน ตัวชี้วัดและเป้าหมาย การพัฒนาให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) และจะถูกนำมาใช้บังคับในประเทศไทยเป็น ระยะเวลา 5 ปี ตามแผนฯ 10 ประกอบด้วย 6 หมวด 42 ตัวชี้วัด โดยมีรายละเอียดแต่ละตัวชี้วัดและ เป้าหมายของการพัฒนา ดังนี้

เครื่องชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน ปี 2550 - 2554

หมวด/ตัวชี้วัด	หน่วย	เป้าหมาย (ร้อยละ)	หมายเหตุ
หมวดที่ 1 สุขภาพดี (13 ตัวชี้วัด)			
1. หญิงตั้งครรภ์ได้รับการดูแลก่อนคลอดและนีคัคซีน ครบตามเกณฑ์บริการ	คน	100	
2. แม่ที่คลอดลูกได้รับการทำคลอดและดูแลหลังคลอด	คน	100	
3. เด็กแรกเกิดมีน้ำหนักไม่ต่ำกว่า 2,500 กรัม	คน	100	
4. เด็กแรกเกิดถึง 1 ปีเต็ม ได้รับการนีคัคซีนป้องกัน ครบตามตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค	คน	100	
5. เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างเดียวอย่างน้อย 4 เดือน แรกติดต่อกัน	คน	95	ปรับเป้าหมายเพิ่มขึ้น จากเดิมร้อยละ 90 เป็น ร้อยละ 95
6. เด็กแรกเกิดถึง 5 ปีเจริญเติบโตตามเกณฑ์มาตรฐาน	คน	100	

หมวด/ตัวชี้วัด	หน่วย	เป้าหมาย (ร้อยละ)	หมายเหตุ
7. เด็กอายุ 6 – 15 ปีเจริญเติบโตตามเกณฑ์มาตรฐาน	คน	100	
8. เด็กอายุ 6 – 12 ปี ได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคครบตามตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค	คน	100	
9. ทุกคนในครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะปลอดภัย และได้มาตรฐาน	ครัวเรือน	95	ปรับเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 90 เป็นร้อยละ 95
10. ทุกคนในครัวเรือนมีความรู้ในการใช้ยาที่ถูกต้อง เหมาะสม	ครัวเรือน	100	
11. คนอายุ 35 ปีขึ้นไปได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี	คน	50	ปรับเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 30 เป็นร้อยละ 50
12. คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 30 นาที	คน	60	ตัวชี้วัดใหม่
13. คนที่มีสิทธิในระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้ามีหลักประกันสุขภาพ (ได้รับบัตรทอง)	คน	98	ตัวชี้วัดใหม่
หมวดที่ 2 มีบ้านอาศัย (8 ตัวชี้วัด)			
14. ครัวเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัยและบ้านมีสภาพคงทนดาวร	ครัวเรือน	100	
15. ครัวเรือนมีน้ำสะอาดดื่มน้ำดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี	ครัวเรือน	95	
16. ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี	ครัวเรือน	95	
17. ครัวเรือนมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด ถูกสุขลักษณะ	ครัวเรือน	95	
18. ครัวเรือนไม่มีกรอบกวนจากมลพิษ	ครัวเรือน	100	
19. ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี	ครัวเรือน	100	
20. ครัวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ครัวเรือน	100	
21. ครอบครัวมีความอนุรุ่น	ครัวเรือน	100	

หมวด/ตัวชี้วัด	หน่วย	เป้าหมาย (ร้อยละ)	หมายเหตุ
หมวดที่ 3 ฝึกฝีการศึกษา (7 ตัวชี้วัด)			
22. เด็กอายุต่ำกว่า 3 ปีเต็ม ได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้จากการทำกิจกรรมร่วมกับผู้ใหญ่ในบ้าน	คน	80	ตัวชี้วัดใหม่
23. เด็กอายุ 3 – 5 ปีเต็ม ได้รับบริการเดี่ยงคูเครียมความพร้อมก่อนวัยเรียน	คน	80	ลดเป้าหมายจากเดิมร้อยละ 100 เป็นร้อยละ 80
24. เด็กอายุ 6 – 15 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี	คน	100	
25. เด็กที่จบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ได้เรียนต่อ มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเที่ยนเท่า	คน	95	ปรับเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 50 เป็นร้อยละ 95
26. เด็กที่จบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี แต่ไม่ได้เรียนต่อ มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเที่ยนเท่า และยังไม่มีงานทำ ได้รับการฝึกอบรมอาชีพ	คน	80	
27. คนอายุ 15 – 60 ปีเต็ม อ่าน เขียนภาษาไทยและ คิดเลขอย่างง่ายได้	คน	100	
28. คนในครัวเรือน ได้รับรู้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ อย่างน้อยสักป้าห้าละ 5 ครั้ง	ครัวเรือน	100	
หมวดที่ 4 รายได้ก้าวหน้า (3 ตัวชี้วัด)			
29. คนอายุ 15 – 60 ปีเต็ม มีการประกันอาชีพ และมีรายได้	คน	95	ปรับเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 80 เป็นร้อยละ 95 เป็นรายกลุ่ม ประชากรที่สำรวจจากเดิม 18-60 ปี เต็ม เป็น 15-60 ปีเต็ม
30. คนในครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าคนละ 23,000 บาทต่อปี	คน	70	ปรับเพิ่มรายได้เฉลี่ยจากเดิม 20,000 บาท : คน : ปี
31. ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน	ครัวเรือน	80	ปรับเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม ร้อยละ 60 เป็นร้อยละ 80

หมวด/ตัวชี้วัด	หน่วย	เป้าหมาย (ร้อยละ)	หมายเหตุ
หมวดที่ 5 ปลูกฝังค่านิยมไทย (6 ตัวชี้วัด)			
32. คนในครัวเรือน ไม่ติดสุรา	คน	100	
33. คนในครัวเรือน ไม่สูบบุหรี่	คน	90	ปรับเป้าหมายเพิ่มจากเดิม ร้อยละ 50 เป็นร้อยละ 90
34. คนในครัวเรือน ได้ปฏิบัติตามขนบธรรมเนียม และมารยาทไทย	ครัวเรือน	95	ตัวชี้วัดใหม่
35. คนอายุ 6 ปีขึ้นไปทุกคนปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา อย่างน้อยสักคราที่ละ 1 ครั้ง	ครัวเรือน	100	
36. คนสูงอายุ ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากคนในครัวเรือน	คน	100	
37. คนพิการ ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากคนในครัวเรือน	คน	100	
หมวดที่ 6 ร่วมใจพัฒนา (5 ตัวชี้วัด)			
38. คนในครัวเรือนเป็นสมาชิกกลุ่มที่ตั้งขึ้นในหมู่บ้าน/ ชุมชน ตำบล	ครัวเรือน	95	ปรับเป้าหมายเพิ่มจากเดิม ร้อยละ 90 เป็นร้อยละ 95
39. คนในครัวเรือนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น เพื่อ ประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น	ครัวเรือน	95	ปรับเป้าหมายเพิ่มจากเดิม ร้อยละ 90 เป็นร้อยละ 95
40. ครัวเรือนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อประโยชน์ของชุมชน หรือท้องถิ่น	ครัวเรือน	90	ตัวชี้วัดใหม่
41. คนในครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์ของ หมู่บ้าน/ชุมชน	ครัวเรือน	100	
42. คนอายุ 18 ปีขึ้นไปที่มีสิทธิเลือกตั้ง ไปใช้สิทธิ เลือกตั้งในชุมชนของตน	คน	90	ลดเป้าหมายจากเดิมร้อย ละ 100 เป็นร้อยละ 90